Nr. 80. Piątek, 8. Kwietnia 1887. Rok 77.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej„, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue des St· Peres 84

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na ***Gazetę Lwowską*** wynosi za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.** Z ***Przewodnikiem*** za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.**; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1 zł. 65 ct.** Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

Na podstawie umowy zawartej z redakcyą warszawskiego „Echa muzycznego, teatralnego i artystycznego“, zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą pismo to, wychodzące raz na tydzień z dwutygodniowym dodatkiem nut, ***po cenie o połowę zniżonej.***

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej*, mogą przeto otrzymywać od 1 kwietnia 1887 r. warszawski tygodnik illustrowany *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, po następującej cenie:

We Lwowie:	miesięcznie	50 ct.,
	kwartalnie 1 zł.	50 ct.
Na prowincyi:	miesięcznie	80 ct.,
	kwartalnie 2 zł.	40 ct.

Pp. Prenumeratorowie, abonujący „Echo“ przy *Gazecie Lwowskiej*, otrzymają wraz z numerem za kwiecień arkusz oddzielny, zawierający początek prac i artykułów rozpoczętych w kwartale I.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4 kwietnia b. r., radcę wyższego sądu krajowego w Krakowie. Jana Spławińskiego, zamianować najmiłościwiej radcą dworu najwyższego trybnnału.

Minister i kierownik Ministerstwa sprawiedliwości zamianował:

radcami sądu krajowego: sędziego powiatowego w Podgórzu, Władysława Rożańskiego, dla Nowego Sącza; sędziego powiatowego w Kalwaryi, Karola Górę, dla Wadowic; a sędziego powiatowego w Jaśle, Józefa Głuszkiewicza, dla Krakowa;

a przeniósł:

radcę sądu krajowego Adolfa Podwina w Wadowicach i radcę sądu krajowego Józefa Łacheckiego w Nowym Sączu, do Krakowa.

Minister i kierownik Ministerstwa sprawiedliwości zamianował: prokuratorem państwa we Lwowie zastępcę starszego prokuratora we Lwowie Jana Girtlera von Kleeborn; zastępcą starszego prokuratora we Lwowie, zastępcę prokuratora w Przemyślu, Władysława Serodowskiego; a zastępcą prokuratora w Przemyślu adjunkta sądowego we Lwowie, dr. Alfonsa Mora Bieńczewskiego.

Prezydyum c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie zamianowało kancelistami c. k. sądów kolegialnych: kancelistę c. k. sądu powiatowego w Krośnie, Władysława Warchałowskiego, dla sądu obwodowego w Przemyślu; kancelistę dla prowadzenia ksiąg gruntowych przy c. k. sądzie powiatowym w Śniatynie, Jakóba Mondscheina, dla sądu obwodowego w Stanisławowie; rachunkowego podoficera 89 pułku piechoty de Kaiffel, Januarego Curkowskiego, dla sądu obwodowego w Złoczowie.

Lwowski c. k. wyższy sąd krajowy zaś przeniósł kancelistę c. k. sądu powiatowego w Mostach dla prowadzenia ksiąg gruntowych, Edmunda Skulskiego, do c. k. sądu powiatowego w Jaworowie, na posadę kancelisty dla prowadzenia ksiąg gruntowych; przeniósł kancelistę c k. sądu powiatowego w Zaleszczykach, Franciszka Jaroscha, na własną prośbę do c. k. sądu powiatowego w Dukli; zamianował kancelistami c. k. sądów powiatowych: kancelistę c. k. sądu obwodowego w Złoczowie, Michała Florczaka, dla Sanoka; tytularnego wachmistrza 10 pułku dragonów Wilhelma księcia Montenuovo, Michała Steciaka, dla Zaleszczyk; rachunkowego podoficera 77 pułku piechoty Arcyksięcia Karola Salwatora, Aloizego Hoffmanna, dla Krosna i rachunkowego podoficera 95 pułku piechoty br. Cornaro, Konstantego Dańczewicza, dla Jaworowa; nakoniec zamianował kancelistami sądów powiatowych dla prowadzenia ksiąg gruntowych: rachunkowego podoficera 77 pułku piechoty Arcyksięcia Karola Salwatora, Jana Swidzińskiego, dla Tłustego, i systemizowanych dyetaryuszów tabuli krajowej we Lwowie, Kazimierza Małeckiego i Eugeniusza Bajewskiego, pierwszego dla Mostów, drugiego dla Śniatyna.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 8 kwietnia.

Dzienniki wiedeńskie, pisząc o pobycie bułgarskiego ministra sprawiedliwości, Stoiłowa, w stolicy austryackiej, podnoszą, iż ze wszystkich jego oświadczeń i enuncyacyj to jedno zdaje się wynikać z całą pewnością, że w Sofii myślą na seryo o zwołaniu wielkiego Zgromadzenia narodowego, a to głównie w celu zażądania od niego, aby przedłużyło pełnomocnictwo regencyi na przeciąg lat trzech. Według zapewnień organów prasy, większa część gabinetów europejskich nie sprzeciwiałaby się prawdopodobnie takiemu prolongowaniu władzy rządowej, co zresztą jest rzeczą zrozumiałą, prawie wszystkie bowiem gabinety niczego innego nie żądają w zasadzie od Bułgaryi, jak tylko, aby potrafiła utrzymać u siebie spokój i porządek i starała się zapobiegać wypadkom, któreby mogły stać się groźnemi dla obecnego stanu rzeczy na półwyspie bałkańskim. Zachodzi jednak pytanie, czy na takie prowizoryum zgodziłaby się Rossya. Nie ma bowiem pod tym względem wątpliwości, iż regencya z trzyletnim mandatem nie dałaby się pogodzić z ustawą, a to dlatego, iż podobnej instytucyi nie zna ani konstytucya bułgarska, ani traktat berliński, powtóre zaś, gabinet petersburski już dla tego samego zająłby prawdopodobnie nieprzyjazne stanowisko wobec wzmiankowanego prowizoryum, iż ma wyjść ono z uchwały zgromadzenia, które Rossya uważa za nielegalne.

Projekt prolongowania władzy regencyi nie znajduje zresztą nigdzie gorliwych zwolenników, a we wszystkich poważniejszych kołach są zdania, iż takie chwilowe załatwienie przesilenia nie przyniosłoby szczęścia Bułgaryi, ani też mogłoby się przyczynić do skonsolidowania jej wewnętrznych, tak mocno zachwianych stosunków. Kto bowiem nieco pilniej i bez uprzedzenia bada stan rzeczy, jak się on rozwijał od czasu istnienia regencyi, ten musi przyznać, iż pomimo, że regenci i ministrowie w Sofii, od czasu ustąpienia ks. Aleksandra, złożyli niezaprzeczone dowody taktu, umiarkowania i gorliwości w pracy około dobra swej ojczyzny, to wszakże sama regencya nie posiada ani potrzebnej powagi, ani zresztą siły, aby można mieć tę pewność, iż potrafi przez następne trzechlecie sprostać wzmagającym się ciągle trudnościom i niedającym się na razie przewidzieć zawikłaniom. Któż bowiem zaręczy, czy spiski i ruchy rewolucyjne, które z taką uporczywością od dłuższego

FENIKS POLSKI

August Kotzebue, podziwiany za życia jako niewyczerpany pisarz, był podziwem i u późniejszych pisarzy. — Niemcy uznają go do dziś dnia za fenomen pisarski. Teatr jego, przepełniał do niedawna sceny niemieckie. W samym Burgu, do r. 1877 Kotzebuego 104 sztuk wypełniło 3650 widowisk. — Goedecke obliczył ilość napisanych prac jego na 256 numerów. Sam teatr r. 1841 wydany w 40 tomach, ogarnia 218 sztuk. Zginął w pełni życia, mając lat 58. Gdyby twórczość jego rozwijała się dalej w tym stosunku, mogliby zaiste Niemcy mieć prawo, stawiać go na czele polygrafów świata. O szybkości jego w pisaniu, przytacza podanie, iż komedyą „Druty“, napisał w ciągu 48 godzin.

Nie dościga go zarówno podziwiany Eug. Scribe. Ten dostarczył 350 sztuk teatralnych i niejaki poczet powieści. Ten ogrom pomieścił się w 50 tomach w edycyi z r. 1874. — Ale jakże tu rozróżnić, co było dziełem jego fantazyi a co pożyczanem? Kiedy zawarł kontrakt z teatrem Gymnase o dostarczanie sztuk stałe, puścił ich w świat 120, ale miał szesnastu współpracowników. Była to agencya literacka, biuro pracy zarobkowej, ale nie kapłaństwo pióra.

Tąż drogą podążał Aleksander Dumas (ojciec). Także szesnastu znanych współpracowników, a iluż było nieznanych! Pracując lat 50, pozostawił 400 do 500 tomów prac swojej firmy. — Alfons Karr i Mirecourt starali się zmniejszyć sławę jego samodzielnej pracy. Pomimo tego słusznie go Francya podziwia jako pisarza o niewyczerpanej fantazyi i niepojętej łatwości pióra. — Sceptyk-filozof, rozpustnik-ksiądz, Wolter, gaśnie przy nim, bo całość jego produkcyi, wraz z ogłoszoną korespondencyą, dochodzi zaledwie tomów 95 w edycyi z r. 1832.

Niemcy i Węgrzy dziwią się w tych czasach produkcyjności pióra Maurusa Jokaja, upatrując w nim fenomen. Jakoż urodzony w r. 1825, a piszący od r. 1842, napisał do r. 1876 blisko 200 tomów, t. j. 29 powieści o stu tomach, dwa tomy poezyi, dwa tomy teatru, sześć tomów humorystyki a 48 tomów nowell. Prócz tego redagował na raz trzy dzienniki. — Teraz obliczają bogactwo pióra jego na trzysta tomów.

W poniedziałek, d. 21 sierpnia 1635 r. umarł w 73 roku życia, Lope de Vega Carpio zwany feniksem Hiszpanii. Wobec niego bledną wszyscy jego następcy. O genialność pism autora „Gwiazdy Sewili“, „Lekarza honoru“, „W. Ks. Moskiewskiego“, „Króla bez królewstwa“. („O królu polskim“ i „Huniadym“) nie idzie tutaj. Wiadome ich znaczenie w piśmiennictwie świata. Idzie tylko o ścisłe granice produkcyjności, którą wielbiciele podają najfantastyczniej.

Jedni głoszą, iż pozostawił 800 sztuk, sam autor chwali się napisaniem 1500 teatralnych dzieł, a pośmiertni chwalcy podnoszą cyfrę tę do 2200. A wszystko to, oparte jest na tradycyi, — nie na cyfrach.

Tradycyi tej raz powinnaby krytyka skrzydła poobcinać. Zimna rozwaga znajdzie prawdę w pośrodku.

Bywa dotychczas, że skoro kto chce wyrazić ogrom materyału umysłowego z jednego wyrosłego ogniska, powołuje się przedewszystkiem na Chiny. Tam to tłoczono w r. 1664 encyklopedyę, ogarniającą sześć tysięcy tomów. Tam to od r. 1773 wydano zbiór nauk w 10,412 tomach z katalogiem o 120 tomach. Sama historya chińskiej muzyki ogarnęła 60 tomów, historya języka tomów 25.

Złudzenie Europejczyka rychło pryska, gdy rozważy, że Chińczycy drukują po jednej stronie, że ich cała stronnica zdoła pomieścić ledwie kilka wierszy druku pismem europejskiem, a ich tomy zaledwie odpowiadają krótkim rozdziałom dzieła europejskiego. Ten ogrom wydawnictwa rychło w ten sposób maleje.

W ten sposób nie zawadziłoby podawane cyfry co do Lopego umniejszyć. Nic mu to nieubliży, pozostanie on zawsze tem, czem go według Indexu inkwizycyi w roku 1647 zamianowano w Symbolu wiary poezyjnej: *Creo en Lope todo poderoso poeta del cielo i de tierra.* Ow pacierz poezyi jeszcze jest w wyobraźni Hiszpanów nie zatarty.

Lecz mimo tego odrzucić trzeba bezgraniczną przesadę. Lope raz wyrzekł o swej pracowitości, iż dziennie dostarcza pięć arkuszy:

„sale, qué immortal porfia
A cinco pliegos de mi vida el dia.“

Pochwycono to wyznanie. Obliczono całe życie Lopeza na dnie, a dnie na arkusze i wywiedziono z tego, że spisał 133.225 arkuszy a ułożył 21 milionów wierszy. Rachunek arcy zabawny, bo ani Lope co dzień systematycznie po 5 arkuszy pisał, ani też pisał po tyle od swego urodzenia. Gdybyśmy ten ogrom arkuszy objęli 50 laty działalności literackiej, wypadłyby liczby fizycznie niemożliwe. Powiedzenie zatem Lopego rozumieć trzeba, iż częstokroć zdarzało mu się napisać dziennie po 5 arkuszy, a że gdzieindziej nadmienia, iż mało sto razy ułożył całą sztukę w ciągu dnia, mamy więc pojęcie o rozmiarach napisanej sztuki. Sto takich utworów mogło wystarczyć na sto arkuszy druku. Szybciej bowiem pisać, nie było możliwem

Ubóstwianie Lopego za jego życia dochodziło zachwytu. Stawał lud, stawał sam dumny monarcha, aby spojrzeć na przechodzącego poetę, cudo natury, feniksa Hiszpanii. — W obec tego dziwnem zdaje się, iż mimo jego popularności, mimo tak rozpowszechnionego drukarstwa, dostało się w obieg literacki tylko 332 utworów, ujętych w 28 tomach (wydanie z lat 1609—1647). Zbiór ten za życia autora do 20 tomów doprowadzony, nie obejmuje wyboru, bo mieści i sztukę w pacholęcych latach utworzoną. — Reszta utworów przepadła, nieco tuła się po bibliotekach, z nieudowodnionem częstokroć autorstwem. Owe zatem tysiące dzieł napisanych są stugębną wieścią, ale w druku niewidzialną. — Za przechwałkę zatem uważać można to co w dziesięć lat po zgonie poety pisał Mira de Mesena: Jeżeli Suidas i Quintylian wyrażają zdumienie, iż Menander 80 komedyj utworzył, jakież zdumienie objawić możemy, iż Lope więcej utworzył dzieł w trzech rodzajach poezyi, niż wszyscy poeci greccy, łacińscy i nowsi.

Przypuściwszy nawet napisanie owych tysiąca dzieł, które jednak nie weszły w skład literatury hiszpańskiej, bo jako dojutrki okolicznościowe umierały z chwilą narodzin, dodawszy do tego drobnych *autos* 400, dołączywszy napisaną i pewną sumę poezyi, nie uzyskalibyśmy razem ilości stu tomów domniemanego bogactwa fantazyi wielkiego poety. Zawsze to liczba zastraszająca, nie

czasu objawiają się w Bułgaryi, nie ponowią się z podwójną siłą w najbliższej przyszłości, i czy operacye spiskowców będą mogły być paraliżowane z takim zawsze skutkiem jak dotychczas? Nie należy dalej przeoczać, iż odkąd Bułgarya została pozbawioną trwałych rządów, zapanowała tam, na polu handlowem i ekonomicznem, tak silna depresya, iż wątpliwem jest, czy świat kupiecki i rolniczy będzie mógł dłużej stawiać czoło wzmagającemu się z dnia na dzień przesileniu.

Wśród takich stosunków jedynym środkiem wyjścia z trudnego położenia byłoby, zdaniem osób życzliwych Bułgaryi, jak najrychlejsze załatwienie kwestyi wyboru księcia. Lecz ta właśnie kwestya znajduje się obecnie ciągle w stadyum, niedozwalającem nawet w przybliżeniu powiedzieć, czy są widoki, aby mogła być wkrótce usuniętą z porządku dziennego. Dotychczas wszystkie kombinacye co do kandydatury na tron książęcy okazały się bezowocnemi, a właśnie nadzwyczajne trudności w sprawie oznaczenia następcy księcia Battenberga, trudności, którym na razie nie jest w stanie sprostać regencya, zniewalają ją do szukania ratunku w tak problematycznym środku jak przedłużenie obecnego prowizoryum na najbliższe trzechlecie.

Sprawozdanie inspektora przemysłowego

na Galicyę i Bukowinę

z roku 1886.

I.

Błoga instytucya inspekcyi przemysłowej, która zarówno w granicach państwa austryackiego, jak poza granicami jego tyle już zdobyła sobie uznania, że w Niemczech przychodzi do skutku instytucya na wzór austryacki, po raz trzeci występuje przed publiczność z pozbawionem wszelkiej pretensyonalności zestawieniem rezultatów działalności swej. Przypatrzmy się przedewszystkiem ogólnej części rocznika.

I oto zaraz na wstępie sprawozdania p. Nawratila widzimy coś, co przemawia jako najdobitniejszy może argument za koniecznością usilnego poparcia działalności inspektora. Wstęp zawiera wydane w r. 1886 rozporządzenia rządowe, tyczące się wykonywania ustawy przemysłowej, a między niemi rozporządzenie Ministrów handlu, skarbu i spraw wewnętrznych, rozszerzające czynność inspektorów na skarbowe zakłady przemysłowe, t. j. na fabryki tytoniu, i zarazem polecające zarządcom fabryk, aby pod odpowiedzialnością swą, od chwili wstąpienia inspektora do fabryki, towarzyszyli mu podczas całej rewizyi i z całą uprzejmością odpowiadali na zapytania, udzielali objaśnień, czynili zadość zarządzeniom jego, o ile to jest w ich kompetencyi; o ile zaś kompetencyę ich przekracza, spisany protokół ma odejść do generalnej dyrekcyi fabryk tytoniowych w Wiedniu. Z tego dosyć jasno wypływa, jaka jest intencya Rządu co do stanowiska władz przemysłowych, przynajmniej, o ile te znajdują się w ręku władz politycznych, względem inspektorów przemysłowych. Do jakiego stopnia Rząd daje wzór z poddania własnych zarządów fabrycznych nadzorowi inspektorów, wynika szczegółowo ze słów rozporządzenia, iż „rozumie się samo przez się, że inspektor ma prawo przesłuchiwać robotników“, jako też z polecenia, żeby zarządy fabryk tytoniowych wszystkie regulaminy i postanowienia swe tuż po wydaniu przesyłały inspektorowi.

W ciągu roku 1886, obszary terytoryalne, przeznaczone każdemu z inspektorów, uległy zmianie; zamiast 12 jest teraz 15 obszarów inspekcyjnych i naturalnie o tyleż pomnożyła się liczba inspektorów. Co do największego jednak z obszarów. t. j. Galicyi z Bukowina, obejmującego 88.959 kilometrów kwadratowych, a przeszło $6^1/_2$ miliona ludności, nie zaszła żadna zmiana. Najmniejszy co do powierzchni jest obszar wiedeński, mający 149 kilom. kwadr. z ludnością przeszło 1.800.000 dusz; najmniejszy co do ludności jest dolno-austryacki (z wyjątkiem Wiednia), mający nieco nad 500.000 dusz na powierzchni 19.600 kilom. kwadr.

Czynność inspektorów w coraz większej mierze staje się z konieczności doradczą i pośredniczącą; w roku ubiegłym szczególniej ten charakter przybrała. Rozumie się, że na tem cierpi właściwa czynność nadzorcza; pomnożenie obszarów i inspektorów byłoby przeto tem więcej pożądane. Na uszczuplenie czynności nadzorczej będzie też jeszcze wpływała konieczność pozyskania pozytywnej podstawy dla niej, t. j. ułożenie katastru przedsiębiorstw przemysłowych; ale już w roku bieżącym spis i opis ich, przynajmniej co do większych i średnich, będzie gotów, a tem samem pozbędą się inspektorowie najmozolniejszej części pracy. Gdy kataster ten będzie ułożony, wypadnie pewnie — choć sprawozdanie o tem nie wspomina — utrzymywać go także w ewidencyi, co jednak nie tak trudną już będzie sprawą, jak ułożyć go; a przeto uzyskają inspektorowie wiele czasu do poświęcenia się właściwemu posłannictwu swemu, którem jest kontrola.

Józef Glinkiewicz.

(*Czwarty walny zjazd Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych*).

III.

(6 kwietnia. Drugi i ostatni dzień obrad).
(Dokończenie).

Dalszy ciąg posiedzenia odbył się po południu o godzinie 3.

Po sprawozdaniu komisyi lustracyjnej udzielono wydziałowi absolutoryum i wyrażono mu podziękowanie za gorliwą pracę około rozwoju Towarzystwa. Z porządku dziennego nastąpił wniosek Koła krakowskiego w sprawie wykształcenia nauczycieli fachowego rysunku w szkołach przemysłowych najniższej kategoryi:

Rzeczą jest pożądaną, aby kandydaci na nauczycieli rysunku w szkołach przemysłowych najniższej kategoryi, celem nabycia rzeczowych wiadomości w dziedzinie fachowego rysunku oddzielnych głównych gałęzi przemysłu, jakoteż celem praktycznego obznajomienia się z dotyczącą metodyką uczenia, przeszli kurs systematycznej w tym kierunku nauki, która w c. k. szkole przemysłowej, w czasie od 1 września do końca stycznia, t. j. przez całe półrocze zimowe, ma się odbywać.

Wniosek ten uzasadnił profesor Jan Rotter.

Prof Kunz wnosi przyjęcie wniosku *en bloc*, co też następuje.

Prof. Waleryan Krysiński wnosi w sprawie pokrewnej jak następuje:

Walne zgromadzenie uchwala:

1) Koniecznem jest utworzenie osobnego kursu przy szkole sztuk pięknych w Krakowie dla kandydatów na nauczycieli rysunków wolnoręcznych w szkołach średnich;

2) pożądanem jest, ażeby naukowa komisya egzaminacyjna dla kandydatów stanu nauczycielskiego dla szkół średnich w Krakowie lub we Lwowie uzupełnioną została w ten sposób, by mogła udzielić kwalifikacyi także z nauki rysunków wolnoręcznych;

(Motywa: brak nauczycieli, gdyż na 64 tylko 10 posiada wymaganą ustawami kwalifikacyę).

3) Walne zgromadzenie poleca wydziałowi do zbadania stosunki prawne nauczycieli rysunków w galicyjskich szkołach realnych i gimnazyalnych.

(Motywa: Nauczyciel jest przeciążony pracą, ponieważ obowiązanym jest do 24 godzin nauki i najczęściej nie może znaleźć asystenta, gdyż płaca 200 złr. jest za małą).

Wnioski te odesłano do wydziału.

Następuje wybór przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego i 12 członków wydziału. Rezultat wyborów jest następujący:

przewodniczący dr. Bronisław Radziszewski;

zastępca przewodniczącego dr. Zygmunt Samolewicz;

członkowie wydziału: Aleksander Borkowski, dr. Ludwik Ćwikliński, dr. August Freund, Stanisław Librewski, dr. Przemysław Niementowski, Roman Palmstein, Michał Polański, Franciszek Próchnicki, Józef Skupniewicz, Józef Soleski, Tomasz Sołtysik i dr. Józef Żuliński.

Wybór przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego przyjęto żywemi oklaskami. Przewodniczący oświadcza, że wybór przyjmuje i dziękuje za objawy życzliwości.

Następuje wniosek Koła przemyskiego w sprawie organizacyi szkół średnich.

Referent odczytuje obszerny elaborat. Przechodzi historycznie rozwój szkół średnich, a w szczególności szkół średnich w Austryi, przedstawia urządzenie ich za Maryi Teresy, reorganizacyę w roku 1816 dokonaną i t. d. W szkołach dawniejszych przeważała nauka języków klasycznych tak dalece, że wszystkie inne przedmioty razem zaledwie drobną cząstkę nauki szkolnej stanowiły. Z roku 1841 datują w Austryi pierwsze początki szkół realnych, których niższe klasy miały praktyczne cele, a wyższe przysposabiały do wstąpienia do akademij technicznych. Dziś mamy dwie szkoły średnie, dążące do wykształcenia ogólnego. Mielibyśmy tylko jednę, gdyby gimnazya przygotowywały uczniów także na techników. Próbą upodobnienia gimnazyów i szkół realnych były gimnazya realne.

W Galicyi Towarzystwo pedagogiczne na walnym zjeździe w Nowym Sączu (1878) oświadczyło się za jednolitą szkołą średnią. Następnie wypracował prof. dr. Benoni, plan takiej szkoły (1881). Za szkołą jednolitą przemawiają następujące okoliczności: 1) Wybór przyszłego zawodu dziś zbyt wcześnie następuje, zkąd zawód, szkody moralne i materyalne wynikają; 2) jedna kategorya szkół średnich jest przepełnioną, mianowicie ta, z której, jak lud mówi, panowie wychodzą, kiedy z innych szkół ci wychodzą, co panów owych słuchać muszą; 3) dwie kategorye szkół dostarczają nie identycznego wykształcenia, w skutek tego urzędnik nie pojmuje i nie rozumie należycie fabrykanta, ten urzędnika i t. p.; 4) wielką odnosi społeczeństwo stratę, że w niższych klasach pomija się zupełnie względy praktyczne.

Mowca krytykuje z nielitościwą ironią urządzenie gimnazyów. Harmonia pomiędzy ciałem i duszą jest zupełnie zaniedbaną. Mózg jeden pracuje i wycieńcza się; ani zmysły, ani ręce, ani mięśnie, się nie kształca. Dziecko, chciwe ruchu, życia, wrażeń zmysłowych, karmime jest abstrakcyą, suchemi prawidłami gramatycznemi. Gramatyka, a to języków starożytnych, ma być owym brusem, na którym rozum się ostrzy, ma uzdalniać do zdrowego sądzenia o wszystkiem. Nie odpowiada takie urządzenie szkół ani ścisłemu rozumowaniu, ani dążnościom wieku. Mnóstwo jest tam pracy niepotrzebnej, mnóstwo pisaniny niepotrzebnej — a ztąd wynika przeciążenie, na które się wszyscy skarżą. Trzeba mniej godzin nauki, a zupełnej zmiany planu; dziś język łaciński, grecki, polski, niemiecki, ruski, obok siebie idą; tyle gramatyk! nim uczeń jedną poznał, już drugą rozpoczyna. A brak prawie wszelkiej nauki, opartej na poglądzie; jest nauka wyrazu, a nie ma nauki rzeczy. Otóż trzeba jednej szkoły średniej, dającej ogólne wykształcenie, z zupełnie nowym planem, a bifurkacya nastąpić może chyba w klasach najwyższych. Nauka zaś powinna być trzystopniowa, odpowiednio do wieków: dziecięcego, chłopięcego i młodzieńczego. Chociaż nie zapoznaje mowca licznych przeszkód, jakie napotka przeprowadzenie reformy, przedstawia wniosek następującej treści:

Walne zgromadzenie uchwali:

1. Istniejący obecnie rozdział szkół średnich na gimnazya i szkoły realne nie jest wynikiem potrzeb ani społecznych ani pedagogicznych.

2. Należy przeto dążyć do utworzenia wspólnej szkoły średniej, któraby stanowiła podstawę dla wszystkich studyów zawodowych, jakimby się uczniowie po jej ukończeniu chcieli oddawać.

Na wniosek dra. Germana, który podniósł, że sprawa, zaprzątająca coraz bardziej umysły całej Europy, nie da się w danej chwili przedyskutować z tą ścisłością i gruntownością, na jaką zasługuje, uchwaliło Zgromadzenie oddać całą sprawę w ręce wydziału, który, zbadawszy sprawę dokładnie, w odpowiedniej chwili postawi ją na porządku dziennym walnego zgromadzenia.

Bardzo obszerny elaborat prelegenta, choć zajmujący w wysokim stopniu, spowodował wniosek przyjęty przez Zgromadzenie, ażeby na przyszłość każdy referat, mający być odczytanym na walnem zgromadzeniu, najpóźniej na trzy tygodnie przedtem przedkładano wydziałowi, celem ewentualnego porozumienia się z autorem referatu.

Jednogłośnie uchwalono wniosek, ażeby Towarzystwo było reprezentowane na pogrzebie ś. p. J. I. Kraszewskiego.

Na zjazd następny zaprosił prof. dr. Sokołowski, imieniem Koła krakowskiego do Krakowa. Ks. Zoeller podziękował przewodniczącemu i sekretarzowi prof. T. Sołtysikowi za ich poświęcenie dla dobra Towarzystwa, co przyjęto żywemi oklaskami. Poczem przewodniczący, ze swej strony podziękowawszy delegatom Kół, referentom i tym wszystkim, co w dyskusyi przyczynili się do wyświecenia spraw ważnych a tem samem działali dla dobra Towarzystwa i celów jego, zamknął czwarte walne zgromadzenie.

SPRAWY MONARCHII

(*Rokowania z delegatami rumuńskimi*).

Nie ziściły się nadzieje, iż przed Wielkanocą powiedzie się pozyskać przynajmniej podstawy dla austro-rumuńskiego traktatu handlowego. Przedwczorajsza konferencya w Ministerstwie spraw zagranicznych była ostatnią przed świętami, a na niej, zarówno jak na poprzednich, nie zdołano porozumieć się ani w kwestyi konwencyi weterynarskiej, ani co do projektowanego traktatu taryfowego. Delegaci rumuńscy wyjeżdżają dzisiaj do Bukaresztu, gdzie w czasie feryj świątecznych mają zasięgnąć nowych instrukcyj i na ich podstawie podjąć odroczone właśnie pertraktacye. Charakterystycznem jest, pisze *Presse*, iż tym także razem rzekomy brak potrzebnych instrukcyj spowodował delegatów rumuńskich do przerwania rokowań, a to pomimo największej uprzejmości ze strony Austro-Węgier, które okazywały gorące życzenie osiągnięcia jeszcze przed Świętami przynajmniej gruntowniejszego porozumienia. Przedwczorajsza konferencya rozpoczęła się o godzinie 2 popoł. pod przewodnictwem szefa sekcyi Szögyeny'ego. Wzięli w niej udział wszyscy delegaci rumuńscy; ze strony Ministra spraw zagranicznych radca ministeryalny Glanz, ze strony Rządu austryackiego radcy ministeryalni baron Kalchberg (z Ministerstwa handlu), dr. Herz (z Ministerstwa rolnictwa) i radca dworu dr. Röll (z Ministerstwa spraw wewnętrznych), wreszcie ze strony rządu węgierskiego radca ministeryalny Lipthay i radca sekcyjny Michalovics.

Przedstawiciele Austro-Węgier podali przedewszystkiem do wiadomości te koncesye, jakie oba Rządy gotowe są poczynić w sprawie wywozu bydła z Rumunii. Głównym punktem ustępstw jest to, że w razie wybuchu zarazy bydlęcej w jednym

---

pojęta, w dziedzinie produkcyi poetycznej wyjątkowa.

Faktycznie atoli, wiemy tylko o jednej trzeciej części tej produkcyjności, na tę jedynie ilość mamy dowód i tyle wcieliło się w literaturę. Tyle też było czynnikiem literackim, na kraj działającym. To tylko, co naród pozyskał do przetrawienia, jest sławą, jest zasługą, jest istotą poety. Reszta, to tylko tradycya, nic więcej.

Z tej racyi patrząc oczyma rzeczywistości na tradycyę, pozostawiam w dziedzinie fantazyi rojenia hiszpańskie o napisaniu 21,316.000 wierszy o 133.223 arkuszach pisma, na co wystarczyłoby ledwie 23.000 arkuszy druku a 3000 tomów. — Na pokrycie bowiem tego rachunku Hiszpanów, rzeczywistość zdobyła się dotąd na 28 tomów drukowanych.

Rozwiodłem się nad tem może nad miarę. Uczyniłem to ze względu, iż urojona rachuba przenikła do najpoważniejszych prac o dziejach literatury europejskiej, a to bez krytyki, bez rachunku prawdopodobieństwa. —

Zebrane tu fenomena płodności autorskiej fantazyi objawiają się przeważnie w dziedzinie sceniczności. — Napisanie sztuki szło łatwiej i rychlej niż poematu lub powieści. W ostatnim rodzaju króluje dzisiaj Jokaj.

W tem towarzystwie zajmował poczesne miejsce zmarły Kraszewski. Jeżeli zaś Lopego dla jego płodności poetyckiej nazwano feniksem Hiszpanii, można i Kraszewskiego z tejże racyi nazwać polskim feniksem.

Powołani i niepowołani piszą jego biografie, głoszą sławę jego, poniewierają nim lub go podnoszą w miarę sympatyi lub antypatyi, a w tej powodzi rozpraw nieustannie słyszeć się daje podziw lub ubolewanie nad jego produkcyjnością. Jedni upatrują w tem dar boży, inni pospolite rzemiosło. — Co potomność powie o tem, nie wiadomo. — Potomność wielokrotnie już zapominała o zasługach najpopularniejszych pisarzy, może i dzisiejszego puścić kiedyś w niepamięć.

Lecz nawet wtedy, kiedy przestanie go czytać, kiedy chwalić go będzie nie czytając, jeszcze wtedy objawiać będzie podziwienie dla jego pracowitości. —

Pracowitości tej skali nie mogłem narysować, mówiąc o Scribem lub Dumasie, bo nie wie nikt co on sam pisał, a co drudzy dla niego pisali; nie mogłem tem mniej narysować dla Lopego, bo mi nie wystarcza przechwałka Hiszpanów, którzy nie troszczyli się o uratowanie spuścizny po niezrównanym poecie. — Szczęśliwsze położenie z Kraszewskim, bo wiemy rok za rokiem, co i jak pisał. Idzie mi nie o wartość tego, co napisał, to już zadaniem krytyki, ale o to, jak i kiedy pisał.

Takie liczbowe zestawienie daje dla nas i dla zagranicy obraz wymowny jego pracy, jego pilności, jego mechanizmu pisania. — Była to zadziwiająca maszyna piszącej myśli, punktualna, jednostajna, nie potrzebująca nakręcania i naprawy, tak zdrowa i silna, że gdyby Bóg był mu sto lat życia dozwolił, byłaby myśl jego czerstwa funkcyonowała w piśmie przez sto lat bez wytchnienia. — Czegoś podobnego dzieje umysłowości człowieka nie przedstawiają w żadnej literaturze.

(Dokończenie nastąpi.)

E.

z okręgów rumuńskich, nie ma być zamknięta cała granica, lecz tylko ta jej część, która przytyka do miejscowości dotkniętej zarazą. Delegaci rumuńscy przyjęli do wiadomości powyższe oświadczenie, nie wyjawili jednak swych zapatrywań, chociaż zdawało się, iż byli zadowoleni z austro-węgierskiej deklaracyi. Następnie przystąpiono do dyskusyi nad traktatem taryfowym. Na wstępie reprezentanci Rumunii złożyli oświadczenie, iż nie posiadają takich instrukcyj, któreby ich upoważniały do wyjścia po za granice zakomunikowanych już dawniej propozycyj, że przeto muszą zasięgnąć nowych instrukcyj, i w tym celu powrócą do Bukaresztu, gdzie zdadzą swym ministrom ustne sprawozdanie z przebiegu rokowań. W tym stanie rzeczy — pisze *Presse* — przyjście do skutku austro-rumuńskiego traktatu handlowego jest tak samo wątpliwem, jak wówczas, gdy delegaci rumuńscy przybywali po raz pierwszy do Wiednia. Ustępstwa, jakie zamierza poczynić Rumunia w kierunku konwencyi taryfowej, są najzupełniej niedostateczne, i dlatego też zakwestyonowaną jest także konwencya weterynarska, albowiem Austro-Węgry w takim tylko razie były zdecydowane poczynić daleko sięgające ułatwienia pod względem dowozu bydła, gdyby Rumunia uwzględniła słuszne żądania Monarchii w kwestyi taryf. W tej mierze istnieje między Rządami Austryi i Węgier najzupełniejsza solidarność, a referent w austryackiem Ministerstwie handlu, br. Kalchberg, dał tej solidarności tak dobitny wyraz, iż delegaci rumuńscy nie mogą i niepowinni odtąd spekulować na jakąbądź różnicę przekonań między jedną i drugą połową Monarchii.

Wypadki w Bułgaryi.

Politische Correspondenz pisze: Jak nam donoszą z Sofii, rady udzielane przez gabinet bułgarski komitetowi „obrony narodowej" odniosły ten skutek, iż komitety te odstąpiły od zamiaru wykonania uchwały, na mocy której w dzień rocznicy urodzin księcia Aleksandra Battenberga Bułgarya miała być proklamowaną królestwem, a książę Aleksander zaproszonym do powrotu. Okoliczność iż prosta rada rządu bułgarskiego wystarczyła, aby odwieść lud Bułgaryi od tyle dlań cennego postanowienia, może posłużyć za miarę powagi, jakiej używa rząd u ludności.

Dalej donoszą, iż w odpowiedzi na protest Cankowa przeciw projektowanej przez rząd bułgarski wielkiej pożyczce, w. wezyr wskazał na to, iż pożyczkę tę uchwaliło Zgromadzenie narodowe, wybrane za czasów ministerstwa Cankowa i Bałabanowa. Skutkiem tego protest p. Cankowa jest zupełnie bezpodstawny.

Nietylko w Bułgaryi, lecz także we Wschodniej Rumelii obchodzono uroczystość rocznicy urodzin księcia Aleksandra. W Filipopoli urządzono iluminacyę, żołnierze otrzymali podwójną racyę, a komendant Kalczew wysłał w imieniu południowo-bułgarskiej armii telegram do księcia Battenberga.

List z Warny do *Pol. Corr.*, wysłany pod dniem 2 b. m., stwierdza, iż prezes gabinetu, Radosławow, w podróży swej po kraju, odbiera ze wszech stron zapewnienia, iż dopóki rząd bułgarski nie przestanie bronić wolności i niezawisłości kraju, dopóty będzie mógł liczyć na silne i bezwzględne poparcie ze strony ludu. Różne okoliczności zniewoliły rząd do zaaplikowania nadzwyczajnych zarządzeń i środków ostrożności. Jak wiadomo, organizowały się w Reni bandy rewolucyjne, które pod dowództwem zbiegłych oficerów bułgarskich zamierzały wtargnąć do Bułgaryi celem wywołania tam nowego ruchu rewolucyjnego. Fakt, iż bułgarskie stronnictwo rewolucyjne dopuściło się zamachu przeciw osobie prefekta ruszczuckiego, Mantowa, niemniej okoliczność, że załogi okrętów założonego przez ks. Gagarina rossyjskiego Towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju, pozostających pod komendą oficerów rossyjskich, szerzyły podczas postoju w portach bułgarskich propagandę rewolucyjną, zniewoliły rząd bułgarski do przedsięwzięcia energicznych środków ostrożności tak wzdłuż brzegów Dunaju i morza Czarnego, jak i na rumuńskiej i tureckiej granicy. Oprócz tego organizują się we wszystkich miastach bułgarskich drużyny obywatelskie pod hasłem: „Bułgarya sama sobie!" Drużyny zostały zaopatrzone z publicznych składów w broń i amunicyę. Posiadają one osobną organizacyę i osobne sygnały, tak, iż na pierwsze hasło każdy członek może pospieszyć uzbrojony na plac zborny. Celem tej organizacyi jest obrona niezawisłości Bułgaryi przeciw każdemu nieprzyjacielowi, ktokolwiekby nim był.

Organizujące się na terytoryum rossyjskiem bandy — czytamy dalej w *Pol. Corr.* — miały w pierwszym rzędzie wywołać zaburzenia i w ten sposób przeszkodzić zebraniu się wielkiego Zgromadzenia narodowego i wyborowi księcia, innemi słowy uniemożliwić przywrócenie normalnego porządku w Bułgaryi i położenie kresu obecnym nieznośnym stosunkom. W drugim rzędzie chodziło o utrudnienie zawarcia pożyczki z Londyńskim domem bankowym, które jest już na ukończeniu. Rząd jednak, pomimo wszelkich intryg, zdecydowanym jest zwołać wielką Izbę najpóźniej w ciągu miesiąca i zakończyć obecne przesilenie przez wybór księcia, któryby mógł dać całej Europie rękojmę, iż energiczną ręką wytworzy na półwyspie Bałkańskim spokój i porządek.

Alzacya i Lotaryngia.

Według depeszy ze Strassburga, rząd wezwał wszystkie gminy, aby poniszczyły lub wydały władzom chorągwie i emblematy francuskie.

Przeciwko zapowiadanym dla Alzacyi i Lotaryngii zmianom, a szczegółowo przeciw pozbawieniu tych krajów autonomii, wystąpili w Strassburgu zeszłej niedzieli osiedli w Alzacyi i Lotaryngii kupcy Niemcy i rady gminne. Przyjęto bowiem na zebraniu następującą rozolucyę:

W ostatnim czasie rozpowszechniano w prasie niemieckiej twierdzenie, jakoby wszyscy do Alzacyi i Lotaryngii przybyli Niemcy jednozgodnie życzyli sobie zmiany obecnie obowiązującej konstytucyi krajowej i połączenia krajów koronnych z jednem z państw związkowych; twierdzono nadto, że niespełnienie tych życzeń wywołałoby wielkie rozczarowanie u wszystkich, którzy do tych krajów przybyli. Wobec tego uważamy za obowiązek oświadczyć, że tego zdania nie podzielają szersze koła przybyłych tu Niemców, a mianowicie kupcy. Przeciwnie, jesteśmy przekonani, że interes społeczny i pożądany rozwój kraju w duchu niemieckim wymagają, aby jedynie w dotychczasowym kierunku bez zaprowadzania przewrotu, spokojnie nadal pracowano. Doświadczeniem nauczeni, mamy to przekonanie, że wtedy istniejące jeszcze przeciwieństwa wkrótce usunięte zostaną, a wszelkie sztuczne przyspieszenie tych zamiarów mogłoby chyba zaostrzyć te przeciwieństwa."

KRONIKA

= **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie wyznaniowej izraelickiej w Lisku, na odbudowanie zniszczonej pożarem synagogi, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Dzień z życia Monarchy.** *Pester Lloyd* zamieszcza opis prac i zajęć, jakim Najj. Pan codziennie się poświęca z nieznużoną energią i wytrwałością. *Pester Lloyd* obrał dla przykładu dzień 2gi b. m. i opowiada, co następuje: Jak zwykle, już o godzinie 6tej rano siedział Monarcha przy biurze i odczytywał i załatwiał pozostałe z poprzedniego dnia sprawozdania i referaty ministeryalne. Ukończywszy tę pracę, przejrzał Monarcha nadeszłe świeżo dzienniki poranne, poczem udzielił posłuchania dyrektorowi przybocznej kancelaryi wojskowej, z którym też dłuższy czas konferował. Bezpośrednio potem przyjął Monarcha dyrektora kancelaryi gabinetowej i pracował z nim przeszło godzinę. Po wysłuchaniu sprawozdań codziennych wielkiego ochmistrza nadwornego, wielkiego podkomorzego i wielkiego koniuszego, przybrał J. C. Mość strój galowy i udał się do kaplicy nadwornej celem uroczystego włożenia kardynalskiego biretu pronuncyuszowi Vannutellemu. Po odbyciu tego uroczystego aktu, powrócił Monarcha do Burgu i udzielał posłuchań prywatnych i publicznych. Załatwiwszy się w niespełna kwadransie z małą przekąską, udał się Monarcha wraz ze świtą do *Votivkirche* celem wzięcia udziału w pogrzebowej uroczystości zmarłego generała kawaleryi księcia Franciszka Liechtensteina. Zabawił tam od 2 do 3½ godziny, poczem bezpośrednio udał się J. C. Mość do „Künstlerhausu" celem uroczystego otworzenia dorocznej wystawy dzieł sztuki. W salach „Künstlerhausu" pełnych wykwintnej publiczności, zabawił Monarcha przeszło półtory godziny, zaszczycał Swą uwagą prawie wszystkie obrazy, a twórców ich darzył wyrazami uznania i zachęty. Z „Künstlerhausu" udał się Monarcha do Burgu na obiad galowy, po którym odbył J. C. Mość *cercle*. Około pół do ósmej udał się Monarcha znowu do swojej pracowni, gdzie do godziny 10tej oddawał się pracy bez przerwy. Według przybliżonego obliczenia, zaszczycił Monarcha w tym dniu przeszło 120 osób Swą rozmową. Trzeba zaś dodać, iż dzień ten nie był żadnym nadzwyczajnym, codzienna podobna praca jest normą życia Najj Pana

† **Hr. Jan Karol Chodkiewicz,** dziedzic Jampola i Święcca na Wołyniu, o którego zgonie w Neapolu nadmieniliśmy wczoraj urodził się na Wołyniu w Młynowie, dnia 28 lipca 1841 roku; ojcem jego był hr. Mieczysław (†1851), podporucznik 2 pułku ułanów polskich, a matką Ludwika z hr. Olizarów, marszałkówna kijowska (†1882). Znakomitego miał ś. p. Jan Karol dziada, hr. Aleksandra, znanego powszechnie generała brygady, później senatora i kasztelana, a jednocześnie literata i głośnego chemika, opiewanego w swoim czasie przez Brodzińskiego. Cztery miesiące temu wszedł hr. Chodkiewicz w powtórne związki małżeńskie z hrabianką Maryą Duninówną Karwicką, z Mizocza (córką hr. Józefa Dunina Karwickiego, znanego literata i obywatela wołyńskiego i Krystyny z Nyków herbu Ostoja), pełną wdzięku i przymiotów duszy. Z pierwszego małżeństwa hr. Chodkiewicza, z Oktawią z Falkowskich, pozostały dwie córki, Marya i Anna. Przy tej sposobności stwierdzamy, że znakomity ród hrabiów Chodkiewiczów, reprezentuje teraz tylko jedyny brat zmarłego, hr. Władysław Hieronim Adam, ożeniony z hr. Julią Ledóchowską, który ma syna Jana Karola, urodzonego w roku 1876.

— **Na uroczystość rezurekcyjną** w katedrze łacińskiej wystąpią do asystencyi jutro, o godzinie 6 wieczorem, trzy bataliony piesze tutejszej załogi, mianowicie: batalion pułku 95 z kapelą i sztandarem, i po batalionie pułków nr. 9 i 80 Komendę objął pułkownik Grimm. Defilada odbędzie się przed pałacem JE. p. Namiestnika.

— **W kościele OO. Zmartwychwstańców** na Piekarskiem, dziś o godzinie w pół do 6 wieczorem, wykonane będą wyjątki z „Miserere" Orlanda, Lassa i Allegriego, pod kierunkiem prof. Słomkowskiego.

— **Podziękowanie.** Od p. wiceprezydenta miasta Lwowa otrzymujemy następujące pismo: W skutek uchwały reprezentacyi król. stoł. miasta Lwowa, mam zaszczyt złożyć Najprzewielebniejszym książętom kościoła i Wielebnemu duchowieństwu wszystkich obrządków, JK. Wysokości księciu Wilhelmowi Württembergowi, c. k. komendantowi korpusu, i P. T. generalicyi i wojskowości, wszystkim władzom cywilnym i instytucyom, towarzystwom i korporacyom i P. T. całej publiczności najszczersze podziękowanie za udział w obrzędzie pogrzebowym i objawione współczucie z powodu zgonu Prezydenta miasta ś. p. Wacława Dąbrowskiego.
Mochnacki.

— **Pogrzeb Kraszewskiego.** Do prezydenta miasta Krakowa, dra Szlachtowskiego, przybyła wczoraj deputacya Rady miejskiej podgórskiej, celem porozumienia się co do wzięcia udziału w pogrzebie J. I. Kraszewskiego.

Kongregacya kupiecka w Krakowie uchwaliła złożyć wieniec na trumnie Kraszewskiego; postanowiła wezwać członków swoich do gremialnego udziału w pogrzebie, jak niemniej uprosić tychże, żeby podczas tego smutnego obrzędu sklepy i magazyny pozamykali, przyczem objawiono nadzieję, że i kupcy wyznania mojżeszowego pójdą za tym przykładem.

Wydział Czytelni staroz. młodzieży handlowej w Krakowie, uchwalił na swem ostatniem posiedzeniu, wziąć udział w obchodzie pogrzebowym Kraszewskiego, przez złożenie wieńca na trumnie zmarłego, korporacyjny współudział w pochodzie pogrzebowym, zamknięcie lokalu na znak żałoby podczas pogrzebu i urządzenie żałobnego nabożeństwa za duszę J. I. Kraszewskiego. Wydział uchwalił dalej solidaryzować się w każdym kierunku z uchwałami komitetu młodzieży akademickiej, zajmującej się urządzeniem pogrzebu.

— **Zarząd resursy urzędniczej** zaprasza członków tejże na Święcone, które się odbędzie jutro, w sobotę, o godzinie 8 wieczorem we własnym lokalu resursy.

— **Wystawa obrazów i szkiców** z wojny Bułgarsko-Serbskiej, Antoniego Piotrowskiego, otwartą będzie jeszcze tylko przez Święta. Zamkniętą zostanie nieodwołalnie dnia 14 b. m. Następnie przewiezie obrazy p. Stanisław Cichocki ze Lwowa wprost do Darmstadtu.

— **Rodzina.** W oddziele lwowskim w I kwartale b. r. przystąpili do towarzystwa dwa członkowie wspierający, zaś przyjęto 11 członków rzeczywistych. Ogólny przychód był 582 zł. 80 kr., z tego wydziałowi centralnemu oddano 493 zł. 71 ct. Na zjazd rady zawiadowczej, mający się odbyć 24 kwietnia r. b. wybrał tutejszy wydział swoim delegatem p. Jana Ihnatowicza, a zastępcą p. Bronisława Sokalskiego.

— **Serapis.** W szeregu wydawnictw księgarni Gubrynowicza i Schmidta a mianowicie w Bibliotece opowiadań historycznych, pamiętników, powieści i podróży, ukazała się powieść historyczna Jerzego Ebersa w przekładzie Wład. Kornela Zielińskiego pod tytułem „Serapis".

— **Galicyjskie prawo drogowe i budownicze na prowincyi.** Pod tym tytułem wydał dr. Aleksander Hibl zbiór ustaw, rozporządzeń, instrukcyj i t. p. drogowych i budowniczych, obowiązujących w Galicyi, z wyłączeniem miast Lwowa i Krakowa. Zbyteczną byłoby rzeczą uzasadniać potrzebę takiego zbioru; już sama mnogość ustaw, rozporządzeń, dekretów, okólników, instrukcyj itp., wydawanych w dziale prawa drogowego od lat dwudziestu, a w dziale budowniczego prawa od lat stu, uzasadnia tę potrzebę jak najdokładniej. Ten olbrzymi materyał po raz pierwszy dopiero zebrany został w jedną całość, która pozwala wyrobić sobie jasny sąd o brakach lub wadliwościach ustawodawstwa w tym kierunku, tem łatwiej, że opracowaną została w pewnym, systematycznym porządku. Ze względów utylitarnych musiał dr. Hibl pominąć w tym systemie ustawy budownicze miast Lwowa i Krakowa, ponieważ one nie miałyby dla prowincyi żadnego znaczenia, gdy znów ustawodawstwo drogowe, tylko na prowincyi obowiązujące, a zajmujące trzy czwarte części zbioru, byłoby dla miast stołecznych bez znaczenia. Z tych powodów zajmował się dr. Hibl tylko prowincyonalnem ustawodawstwem drogowem i budowniczem, a to w następującym porządku: W pierwszej części zbioru, odnoszącej się do galicyjskiego prawa drogowego, po wstępie, dającym ogólny pogląd na dzieje ustawodawstwa w tej dziedzinie, znajdujemy trzy ustawy drogowe, mianowicie ustawę z dnia 18 sierpnia 1866, z 7 lipca 1885 i ustawę o prestacyach i kompetencyach co do dróg — wraz ze wszystkiemi odnośnemi rozporządzeniami i okólnikami władz. Dalej następują przepisy wykonawcze do ustawy drogowej, obejmujące powszechne przepisy administracyi drogowej, szczegółowe przepisy o drogach krajowych, oraz o drogach powiatowych i gminnych, wreszcie przepisy o dojazdach kolejowych i dodatek o ewidencyi dróg. W drugiej części dziełka, obejmującej galicyjskie prawo budownicze, zamieścił autor a) powszechne przepisy budownicze, b) ustawę budowniczą dla 29 większych miast prowincyonalnych, c) przepisy budownicze dla reszty miast i miasteczek, d) przepisy budownicze dla gmin wiejskich, e) wspólne przepisy dla miasteczek i gmin wiejskich, f) przepisy o budowach przy gościńcach publicznych, g) przepisy o budowach w pobliżu kolei żelaznych i h) przepisy budownicze dla rejonów fortyfikacyjnych. Przy końcu dzieła znajdujemy także wielce praktyczny skorowidz chronologiczny obok abecadłowego. To krótkie podanie treści wystarczy już, sądzimy, aby przedstawić czytelnikom pożyteczność dzieła, oraz zasługę autora, który tak dotkliwy brak w naszej literaturze pracą swą zapełnił. Miasto Lwów, którego ustawa budownicza w tem systematycznem opracowaniu dla wyżej nadmienionych powodów została pominiętą, będzie miało wkrótce sowitą kompensatę, bo oto w przedmowie zapowiada autor, iż zamierza w dalszym ciągu ogłosić zbiór p. t. „Księga Ustaw król. stoł. miasta Lwowa", gdzie oczywiście i lwowska ustawa budownicza znajdzie pomieszczenie. Pożyteczne i pożądane dziełko dr. Hibla wyszło w Złoczowie, nakładem O Zukerkandla i Synów.

— **Dyrekcya teatru** br. Skarbka zawiadamia, że karty wolnego wstępu do teatru, wydane przez poprzednie dyrekcye, utraciły swą wartość z dniem 3 kwietnia b. r.

— **W Czerniowcach** odbyła się wczoraj instalacya nowego burmistrza, p. Antoniego Kochanowskiego, którego wybór uzyskał Najw. zatwierdzenie.

— **W Uniwersytecie** Jagiellońskim, dnia wczorajszego p. Jan Eibl, rodem z Pfarrkirchen, w Austryi wyższej, profesor gimnazyalny w Bielsku, otrzymał stopień doktora filozofii.

— **Stan powietrza.** Barometr idzie w górę. — Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe dnia 8 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: Wiatr silniejszy od N do W, średnia temperatura doby około 2°C., niebo zamglone, powietrze znacznie wilgotne, deszcz prawdopodobnie zmięszany ze śniegiem.

Najniższa temperatura dziś rano była 2.0°C.

Stan barometru, zredukowany na poziom morza, był dziś o 9 rano 754.1 mm.

— **Podejrzane indywiduum.** Dnia 4 b. m. przytrzymała tu policya izraelitę, liczącego lat około 25, który uciekając przed ścigającym go policyantem, odrzucił niespostrzeżenie list, przysposobiony widocznie do wysłania pocztą wprawdzie jeszcze nie zaadresowany, lecz już marką listowną zaopatrzony. Przytrzymany, który zaprzeczył jakoby on ten list odrzucił, przybrał sobie nazwisko Motia Łapajówki, podając, że jest rodem z Kamionki strumiłowej i tam jako pomocnik przy furmance zarabia. Poznano go tu jednak jako Motia Grossa, rodem z Jasionowa. Wspomniony list, z podpisem „Motio", a wystosowany do Jechila Steina dowodzi, że obaj ci starozakonni trudnią się wspólnie kradzieżą koni. Narzeka w nim Motio na mieszkanców Buska, że odmówili mu pomocy, gdy zagrzązł z końmi i wozem w błocie. Znaleziona też przy nim boleta na zapłacone myto na parę koni z wozem urzędu akcyzowego rogatki żółkiewskiej z dnia 3 b. m, obciąża aresztowanego zarzutem, że przywiódł on do Lwowa kradzione konie z wozem, do czego się jednak wcale nie przyznaje, chociaż faktu posiadania tej bolety wyjaśnić nie może. Motia odstawiono do c. k. sądu kraj. kar. i zarządzono poszukiwania za jego towarzyszem, Jechilem Steinem.

— **Ogień sklepowy** powstał wczoraj po południu w sklepie tokarza, pod l. 16 przy ulicy Halickiej, lecz spostrzeżony wcześnie, został w zarodzie słumiony.

— **Pożar w Śniatynie.** Z pierwszą suszą wiosenną rozpoczął się już niestety, jak prawie corocznie, fatalny sezon pożarów w kraju. Przedwczoraj mieliśmy telegraficzną wiadomość o wielkiem nieszczęściu w Kutach; wczoraj zaś, już po wydaniu *Gazety*, doszła nas następująca depesza ze Śniatyna: Dnia 6 b. m. po południu spaliło się w Śniatynie na przedmieściu

36 domów z budynkami gospodarskiemi. Zniszczenie i szkoda znaczne. Przyczyny pożaru depesza nie wymienienia.

— **O pożarze w Kutach** czerniowiecka *Gaz. Polska* otrzymała z Wyżnicy następujące zzczegóły telegraficzne: Pożar wybuchł we wtorek, o godzinie 3 zrana i zniszczył 150 domów przedmieścia. Ogień powstał w domu, gdzie pieczono mace na święta żydowskie i rozszerzył się natychmiast z ogromną szybkością na cały szereg drewnianych bndynków.

— **Zamach na pociąg.** Przed tygodniem, na linii kolejowej Leorda-Botuszany w Rumunii, niewyśledzeni sprawcy położyli dwie szyny w poprzek toru kolejowego. Tylko bacznemu drożnikowi, który zawczasu spostrzegł przeszkodę, należy zawdzięczać, iż osobowy pociąg nocny nie doznał wykolejenia. W parę dni później na tej samej linii wyrwano znowu żelazne klamry z mostu nad Seretem, co jednak równie zawczasu spostrzeżono. Sprawców nie wyśledzono. Toru kolejowego strzeże obecnie oddział wojska.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono srebrny zegarek remontoir kryty, z krótkim plecionym łańcuszkiem, wartości 34 zł., w koszarach cytadeli; ciemno sieraczkową marynarkę i dwie pary spodni bronzowych i granatowych oraz takąż kamizelkę, wartości 20 zł.; pół korca fasoli, wartości 4 zł. — Zgubiono 100 cygar włoskich w paczce; złoty łańcuszek, którego ogniwka są złączone perłami, służący także do noszenia jako bransoleta; portmonetkę z dwoma banknotami po 10 zł., jednym srebrnym guldenem i z drobnemi pieniędzmi; czerwony pugilares z kartką loteryjną; sakiewkę z kwotą 9 zł.; pugilaresik z kwotą 30 zł.; sakiewkę z kwotą 10 zł. 21 ct. i z kartką loteryjną na 4 rządki numerów, kolektury w Przemyślu; arkusz płatniczy na imię Joanny Wawrosz. — Zagubiła się suczka rasy rattlerów brunatno żółta, z obróżką stalową, i z marką do l. 915. — Znaleziono dokument opiewający na imię Ilka Fajdy z Sieciechowa; mały futrzany popielaty zarękawek na placu Maryackim; dwie nowe szczotki do woskowania posadzki i jedną do bielenia, w dorożce zapomniane.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Krakowie, przedwczoraj Wincenty Dobrowolski, c. k. wojskowy radca rachunkowy, w 60 roku życia; w Wiedniu, emer. generalny lekarz sztabowy dr. Karol Heidler-Egeregg, były dyrektor nieistniejącej już dziś c. k. Józefińskiej akademii medyko-chirurgicznej, przeżywszy lat 76; tamże, emer. c. k. starszy radca skarbowy dr. Józef Schulz-Strasznitzki, starszy brat słynnego pedagoga, Leopolda, przez wiele lat czynny jako urzędnik w Galicyi, obywatel honorowy miasta Brodów, licząc lat 85; w Paryżu, biskup missyjny w Chinach, msgr. Rouger; tamże, Lucyan Hirsch, syn znanego milionera i filantropa w 26 roku życia.

— **Księżna Thyra Cumberland,** według ostatnich doniesień, ma się stanowczo lepiej.

— **Znany podróżnik** afrykański, dr. Oskar Lenz, wracający z ostatniej 2-letniej wyprawy naukowej do środkowej Afryki, oczekiwany jest jutro w Wiedniu.

— **Dyrektor szkoły** aerostatycznej w Meudon, kapitan Renard, każe obecnie budować olbrzymi balon, którego koszta wyniosą przeszło 2 mil. Próby kierowania tym balonem rozpoczną się w maju.

— **Dostojna kompozytorka.** Księżna Beatrycza Battenberg, córka królowej Wiktoryi, skomponowała muzykę do pieśni Heine'go: *Im wunderschönen Monat Mai.* Kompozycya ta ukazała się pod angielskim tytułem: *The sunny month of May.*

— **Międzynarodowa wystawa muzyczna** odbyć się ma w ciągu roku 1888 w Bolonii, a Verdi przyjął ofiarowany mu przez komitet wystawowy urząd prezesa honorowego. Protektorat wystawy obejmie prawdopodobnie królowa Małgorzata. Ekspozycya obejmować będzie działy muzyki teatralnej, symfonicznej i kościelnej oraz wszelkie przedmioty, muzyki dotyczące. Szczegóły wystawy dotychczas trzymane są w tajemnicy i codziennie odbywają się prywatne posiedzenia komitetu.

— **Polowanie na niedźwiedzie** odbyło się w ciągu ostatnich dwóch tygodni w gubernii mińskiej w dobrach Berezyna, własności Augusta i Eustachego hr. Potockich, gdzie grono myśliwych podejmowane było z prawdziwie staropolską gościnnością przez Augusta hr. Potockiego. Niedźwiedzi osaczonych było 9, lecz z powodu spóźnionej pory, a zatem chwili wstawania niedźwiedzi z zimowych leży, trzy wyszły jeszcze przed polowaniem, z pozostałych sześciu, dwa zabił p. Józef Turowski, jednego p. Tykel i jednego hr. August Potocki. Jeden niedźwiedź został raniony przez p. Wiktora Reszke, ale poszedł, a drugi wyszedł bez strzału w chwili, kiedy rozstawiano obławę. Oprócz zabitych, wzięto żywcem trzy piastuny, pozostałe po zabitej niedźwiedzicy.

— **Ogromne śniegi** spadły w ostatnich dniach w Bałkanach. Powietrze i u nas oziębiło się przez noc znacznie, a ruch przedświąteczny nie ma dziś tła odpowiedniego pod dżdżystem, zamglonem niebem.

— **Wielka burza** srożyła się przedwczoraj na kanale Kaletańskim. Wiele podobno okrętów zatonęło. U wybrzeży w pobliżu Ostendy rozbić się miało 15 statków.

— **Katastrofa na morzu.** Parowiec angielski „Eagle" zatonął na drodze do Halifax. Załoga złożona z 200 ludzi znalazła śmierć w falach.

— **Licytacya królewskich mebli.** W hotelu Drouot w Paryżu. odbyła się w tych dniach licytacya kosztownych mebli i sprzętów domowych, przyozdobionych francuskiemi liliami i łańcuchem złotego runa, co dowodziło, że należały one do jednego z hiszpańskich Burbonów. W istocie meble były własnością don Carlosa, zmuszonego opuścić nagle dom swój w Passy. Ceny były tak niskie, że ogólny dochód z licytacyi wyniósł zaledwie 4.000 franków.

— **Bezpieczna kryjówka.** W Tonkinie odkryto u 20 przeszło zabitych piratów, że mieli oni zwyczaj pieniądze i drogie kamienie zaszywać pod skórą na biodrach. Kryjówka co prawda pewna.

— **Skarb w porę.** Z Rypińskiego donoszą *Kor. Płockiemu*: Właściciel pewnego folwarku w naszych stronach, przyciśnięty biedą, nie mógł uiścić raty pożyczki towarzystwa kred. ziemsk., a w skutek tego, toż towarzystwo wystawiło posiadłość jego na sprzedaż. Dziwny zbieg okoliczności zapobiegł temu. Właściciel przy rozbiorce starej altany znalazł sporą skrzynkę. W pudle spoczywały worki, napełnione srebrnemi pięciozłotówkami z r 1837, w ilości 1.200 sztuk. Pieniądze takie są dziś wielką rzadkością, numizmatyczną prawie. Amatorowie płacą za nie po rublu, do rs. 1 kop. 16. Ów skarb jest słuszną własnością znalazcy, jako dziedzicznego właściciela gruntów i budowli. Przyznać trzeba, że zbieg okoliczności dziwny i szczęśliwy, wydarzył się istotnie w porę. — Jednocześnie donoszą ze Wschowy, w Poznańskiem, że tameczny oberżysta Kutzner znalazł przy kopaniu dołu do wapna mały garnek z 100 dukatami, wartości około 1.000 mark. Dukaty deskonale są zachowane i pochodzą z lat 1641 i 1753.

— **Dwa miliony franków** na pomnik własny zapisał zmarły w tych dniach w Brukseli, baron de Mesnill, jeden z najbardziej znanych i najbogatszych sportsmenów na paryskim i brukselskim torze. Brat zmarłego wszakże rozpoczął odpowiednie kroki celem obalenia testamentu.

— **Powodzenie pierwszej międzynarodowej** linii telefonicznej Bruksela-Paryż zniewoliło rząd belgijski do powzięcia projektu przeprowadzenia nowych linij. Projektowaną jest tedy linia Verviers-Akwizgran, która ma być podstawą wielkiej linii Bruksela-Kolonia-Berlin, nadto linia Bruksela-Antwerpia-Rotterdam-Haaga-Amsterdam. Rząd francuski zaś zobowiązał się do dnia 1 sierpnia r. 1887 zbudować linię Paryż-Marsylia, mającą się łączyć z nową linią Amsterdam-Bruksela-Paryż, tak, że wkrótce drut telefoniczny połączy jeden z większych portów morza Północnego z jednym z większych portów morza Śródziemnego, a zastosowanie telefonu przybierze takie rozmiary, o jakich zaledwie śmiano marzyć. Linia telefoniczna Paryż-Bruksela, jakkolwiek łączy tylko dwie giełdy, stała się jednak poważnem źródłem dochodu dla kasy rządowej. Dotychczas liczba depesz, przesyłanych przez telefon, dochodzi do 216 dziennie, co przedstawia dochód 648 fr. na dzień, a 236.000 fr. na rok.

— **Subskrypcyę na 10-milionową pożyczkę** na korzyść „stowarzyszenia prasy" otworzyły w dniu 29 z. m. w Paryżu instytucye finansowe *Socićte Générale, Crédit Industriel et Commercial* i *Crédit Lyonnais.* Pożyczka ta ma na celu zabezpieczenie losu inwalidom prasy, których niezliczony zastęp znosi nędzę na bruku paryskim; wszelkie loterye, urządzane w celu utworzenia kas pomocy dla prasy, nie odniosły pożądanego skutku. Rząd postanowił tedy w inny sposób, dający rękojmię powodzenia, zaradzić złemu. Na skutek interwencyi ministra spraw wewnętrznych, *Crédit Foncier* podjął się przeprowadzić tę operacyę i w tym celu zawiązał stosunki ze wzmiankowanemi powyżej instytucyami, które zagwarantowały zupełne powodzenie przedsiębiorstwu i otworzyły subskrypcyę. Emisya obejmuje 500.000 losów po 20 fr., spłacalnych w ciągu lat 75 w części przez wygrane, w części przez inne premie. Wygrane te w liczbie 24.500, które rozłożone są na 75 lat i wynoszą od 100 do 100.000 fr. reprezentują ogólną sumę 5,250.000 franków.

— **Cenny rękopis.** W hotelu Drouot w Paryżu, sprzedano w tych dniach wspaniały manuskrypt z V stulecia, pod tytułem „Życie Jezusa", wykonany kolorowem pismem przez Filipa Dobrego, księcia Burgundyi i 16 miniaturami przezeń ozdobiony. Rękopis nabyty został za 10.500 fr.

— **Wyścigi wielbłądów** odbyły się w Biskra, w Algieryi. Przestrzeń 225 kilometr. pomiędzy Tuggut a Biskra przebyły pierwsze 3 wielbłądy w 26, 29 i 30 godzin czyli 8. 7, 7. 8 i 7. 5 kilmetr. na godzinę.

— **W śnie kataleptycznym** pogrążony leży już od pięciu dni w hotelu w Londynie francuski handlarz win, nazwiskiem Chauffat. Płuca i serce jego funkcyonują prawidłowo, kolor twarzy pozostał ten sam, temperatura tylko się zmienia. Gdy go się kto dotknie, porusza się gwałtownie, jak gdyby pod uderzeniem prądu elektrycznego. Lekarzom udało się obudzić go o tyle, aby mógł przyjąć trochę pożywienia; obudzenie nastąpiło w ten sposób, że za pomocą szkła powiększającego, po lekkiem podniesieniu powieki, wprowadzono do oka promień światła. Przytomności wszakże chory nie odzyskał. Chauffat jest pacyentem Charcot'a, a senność ta jego przypisywana jest utracie prawego ramienia w r. 1870.

— **Pocałunek w rękę** jest w życiu powszedniem oznaką grzeczności, — prastarym zwyczajem. „Pochlebcy — powiedział Salomon — nie przestają całować w rękę swoich dobrodziejów". W odległych wiekach przesyłano pokorne powitanie gwiazdom, całując siebie w rękę. Indyanie modląc się do słońca, trzymali zawsze rękę przy ustach. Ofiary niezamożnych lub ubogich zupełnie Greków polegały na tem, iż całowali oni ręce bożków i swoje i ku niebu również przesyłali pocałunki. Ten sam zwyczaj przeszedł do Rzymian, u których całowanie posągów w rękę stałe się niejako prawem. Gdy raz Rzymianin jakiś przechodząc koło bożka, zapomniał o tem, prześladowano go jako bluźniercę. W Rzymie w ogóle całowanie w rękę było bardzo rozpowszechnione, ale tylko pośród poddanych względem zwierzchników. Cezarowie bardzo zwracali na to uwagę, aby dygnitarze całowali ich w rękę; był to jeden z głównych aktów etykiety. Urzędnicy stopni niższych nie mieli prawa do bezpośredniego pocałowania w rękę. Na klęczkach dotykali prawą rękę brzegu szaty cesarskiej i następnie rękę tę przykładali do ust. Reszta otoczenia władcy przesyła mu tylko, podobnie jak bożkom, zdaleka pocałunki.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Inżynierowie autoryzowani.

Ażeby aż do wydania nowego etatu dla techników prywatnych z upoważnieniem rządowem autoryzowanych pogodzić postastanowienia ministeryalnego rozporządzenia z d. 11 grudnia 1860, odnoszące się do kategoryi tychże techników, ze zmianami, które od tego czasu zaszły w rozkładzie nauk, oraz co do egzaminów i świadectw w szkołach politechnicznych i akademii rolniczej; wydało ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z innemi ministerstwami następujące zarządzenia:

Zaprzysiężeni i przez Rząd upoważnieni technicy prywatni, dzielą się na cztery kategorye:

a) Inżynierowie budowy, względnie inżynierowie budowy i kultury (dla budowy dróg, budownictwa wodnego, budowy mostów i kolei, włącznie z budowlami lądowemi bezpośrednio w związku z temi budowlami stojącemi, względnie dla wszelkiego rodzaju technicznych robót przy kulturze).

b) Architekci (dla wszystkich budowli lądowych, a w szczególności dla wykonywania robót artystyczno-budowniczych).

c) Inżynierowie budowy maszyn (dla działu mechanicznego włącznie z budowlami lądowemi w bezpośrednim związku stojącemi z urządzeniem maszyn.

d) Geometrzy, względnie geometrzy-technicy i technicy kultury (dla pomiarów względnie także dla czynności technicznych przy kulturze, z wyłączeniem większych czynności hydrotechnicznych).

Dowód z odbytych studyów technicznych, przepisanych dla każdej z wymienionych czterech kategoryj techników prywatnych z upoważnieniem rządowem, ma być dostarczony za pomocą świadectw jednej z państwowych szkół politechnicznych, a względnie akademii rolniczej.

Dowód ten polega:

a) Co do inżynierów budowy na świadectwie złożonego drugiego państwowego, albo dyplomowego egzaminu z działu inżyniersko budowniczego, a jeżeli nadto kandydat ubiega się o upoważnienie rządowe dla działu techników kultury na świadectwie złożonego egzaminu tego działu, zaprowadzonego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 20 sierpnia 1884.

b) Co do architektów na świadectwie złożonego drugiego państwowego lub dyplomowego egzaminu z działu budowli lądowych.

c) Co do inżynierów budowy maszyn na świadectwie złożonego drugiego państwowego lub dyplomowego egzaminu z działu budowy maszyn.

d) Co do geometrów na świadectwach kursowych złożonego egzaminu z całej matematyki i geometryi wykreślnej, następnie z fizyki z niższej i wyższej geodezyi, a co geometrów-techników i techników-kultury na świadectwie złożonego z dobrym postępem drugiego państwowego (zawodowego) egzaminu, zaprowadzonego dla techników kultury rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 20 sierpnia 1884, tudzież na świadectwie kursowem złożonego egzaminu z geodezyi wyższej, uzyskanem w szkole politechnicznej, względnie akademii.

Uznanie tego rodzaju świadectw, wydanych przez zagraniczne zakłady naukowe zastrzeżone jest Ministerstwu spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty.

Dla udowodnienia praktycznego uzdolnienia ma kandydat wykazać, że po odbyciu przypisanych studyów odbył zawodową praktykę, która, co do inżynierów budowy, względnie inżynierów budowy i kultury, architektów, a nareszcie co do inżynierów budowy maszyn, trwa pięć lat, co do geometrów trzy lata i ma być stwierdzoną zadowalniającemi i wiarogodnemi świadectwami.

Te świadectwa mają stwierdzać dłuższy samoistny spółudział przy projektowaniu i wykonywaniu budwli, a co do geometrów, samoistne wykonywanie praktycznych czynności pomiarowych.

Wymagana praktyka może być odbytą:

a) W służbie państwowej, krajowej lub gminnej; następnie, co do działu budowy i budowy maszyn, lub działu pomiarowego, w odnośnej służbie państwowych albo przez państwo zawiadywanych kolei lub koncesyonowanych towarzystw kolejowych.

b) Przez kandydatów, ubiegających się o upoważnienie rządowe na inżynierów budowy, względnie na inżynierów budowy i kultury, architektów lub inżynierów budowy maszyn, także u upoważnionego przez rząd inżyniera budowy, względnie inżyniera budowy i kultury, architekta koncesyonowanego budowniczego, lub inżyniera budowy maszyn (w fabryce maszyn wyłącznie uprzywilejowanej).

c) Przez kandydatów, ubiegających się o koncesyę na geometrę, także przy pomiarach dla celów katastru i regulacyi podatku gruntowego, lub też u upoważnionego przez rząd inżyniera budowy, względnie inżyniera budowy i kultury, albo u geometry z upoważnieniem rządowem, względnie co do geometrów-techników i techników kultury w technicznem biurze dla kultury jednego z towarzystw gospodarskich.

Scisły egzamin praktyczny, który może być złożony już po upływie połowy praktyki, przepisanej dla inżynierów budowy, względnie dla inżynierów budowy i kultury, architektów i inżynierów budowy maszyn, polega na pisemnym i ustnym egzaminie.

Pisemny egzamin obejmuje wypracowanie większego elaboratu z odnośnego działu budowy, dokonane wedle danego programu w pewnym, w każdym pojedynczym wypadku wyznaczyć się mającym czasie.

Ustny egzamin ograniczyć się ma na właściwe działy budowy (drogi, budownictwo wodne, budowy mostów, kolei i dział kultury, względnie budowle lądowe lub budowy maszyn) następnie na odnoszące się do każdego działu prawne postanowienia, przyczem głównie ma służyć wypracowanie pisemne za podstawę do stawiania pytań.

U geometrów ma obejmować ścisły egzamin:

1) Wykonanie praktycznych zadań z miernictwa, i to rozwiązanych w polu i pisemnie.

2) Ustny egzamin z matematyki i geodezyi we wszystkich działach i

3) egzamin z ustaw i rozporządzeń, które się odnoszą do prowadzenia ewidencyi katastru podatku gruntowego, do zgodności operatów katastru podatku grutowego z księgami hipotecznemi i do komasacyi gruntów, w ostatnim względzie jednak o tyle tylko, o ile ustawy i rozporządzenia te odnoszą się do działu mierniczego i kraju, dla którego geometra ma być ustanowiony.

Geometrowie-technicy i technicy kultury mają nadto wykonać praktyczną robotę z dziedziny techniki kultury i złożyć ustny egzamin z ustaw i rozporządzeń tego działu.

Od kandydatów, którzy złożyli z dobrym postępem egzamin dyplomowy z działu inżynieryi budowniczej i budownictwa lądowego i budowy maszyn, wymaganą będzie dla wykazania praktycznego wykształcenia tylko trzechletnia praktyka zawodowa, odbyta po ukończeniu przepisanych studyów.

Egzamina odbywać się będą w kwietniu i październiku w siedzibach urzędowych politycznych władz krajowych, gdzie znajdują się szkoły politechniczne, przed komisyą egzaminacyjną, której członków powoła w tym celu polityczna władza krajowa. Przytem odpowiednio zastosowywane będą przepisy, obowiązujące co do egzaminów dla rządowej służby budowniczej.

W granicach zakresu zawodowego przyznane zostają pojedynczym kategoryom techników prywatnych z upoważnieniem rządowem wszelkie uprawnienia, zastrzeżone rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 11 grudnia 1860. ze względu na zakres działania tych techników.

Nowe rozporządzenie nie narusza zakresu uprawnień techników cywilnych z upoważnieniem rządowem już uzyskanem na mocy rozporządzenia ministeryalnego z d. 11 grudnia 1860.

Niezmienione nowem rozporządzeniem

postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11 grudnia 1860, pozostają nadal w swej mocy.

GOSPODARSTWO I HANDEL

*** **Targ zbożowy.***) Dnia 8 kwietnia 1887 r.

Lwów, pszenica 8·35 do 8·90, żyto 5·50 do 6·—, jęczmień 4·— do 7·—, owies 4·— do 4·90, groch 5·— do 8·25, wyka 4·25 do 5·25, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 48·—, koniczyna biała 45— do 85·—, koniczyna szwedzka 48·— do 60·—.

Tarnopol, pszenica 8·10 do 8·70, żyto 5·25, do 5·95, jęczmień browarny 4·— do 6·70, owies 4·— do 4·65, groch 5·— do 8·—, wyka 4·15, do 5·15 rzepak n. —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 45·—, koniczyna biała 40·— do 48·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 7·85 do 8·55 żyto 5·— do 5·75, jęczmień 4·— do 6·70 owies 4·— do 4·50, groch 5·— do 7·—, wyka 4·10 do 5·—, rzepak n. 9·— do 9·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·—, do 42·—, koniczyna biała 37·— do 50·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·75 do 9·05, żyto 5·75 do 6·30, jęczmień 4·25 do 7·25, owies 4·10 do 5·—, groch 5·— do 8·—, wyka 4·50 do 5·50, rzepak n. 9·— do —.—, lnianka —.— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 40·—, koniczyna biała 40·— do 55·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo neto bez worka.

Chmiel od 3·— do 35·— zł. za 56 kilo loco Lwów nominalnie.

Okowita gotowa za 10.000 liter prc. loco Lwów 22·50 do 24·— zł.

Tylko pszenica znajduje odbiorcę. Usposobienie zresztą mdłe.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Najdostojniejszy Arcyksiążę Ludwik Wiktor powrócił przedwczoraj do Wiednia, po kilkutygodniowej wycieczce za granicę.

Nuncyusz przy Najw. Dworze, kardynał Vannutelli, zamierza w pierwszych dniach maja opuścić swą posadę i udać się do Rzymu.

Presse donosi: Rokowania p. Ministra skarbu, dr. Dunajewskiego, z grupą Rotschilda, w sprawie pokrycia potrzeb kredytowych Przedlitawii, można uważać za ukończone, a jak się dowiadujemy, oficyalne ogłoszenie porozumienia nastąpi bezzwłocznie Jak się należało spodziewać, projektowaną jest emisya austro-węgierskiej renty papierowej. Takowa podniosła się dzisiaj (6 b. m.) z 96·45 na 96·95.

Węgierska deputacya w sprawie kwot przyjęła bez zmiany wypracowaną przez referenta Maksa Falka odpowiedź na renuncyum austryackie. Treść tej odpowiedzi nie jest dotąd znaną, lecz przypuszczają, iż zwraca się ona przeciw proponowanemu ze strony austryackiej stosunkowi kwot. Węgierska deputacya przybędzie 14 b. m. do Wiednia, aby rozpocząć ustne rokowania z deputacyą austryacką, a dla nawiązania takowych wybrała już podkomitet. Nie ulega wątpliwości, że i austryacka deputacya wybierze ze swego łona podkomitet.

Berlińska *Kreuz Ztg.* wysnuwa z podróży marszałka tureckiego, Ali Nizami-baszy, do Wiednia i Berlina, ten wniosek, iż sułtan pragnie ściślejszego przyłączenia się Turcyi do Austryi i Niemiec.

W tych dniach ma przybyć do Berlina generał Kaulbars.

Z Rzymu telegrafują do *Czasu*: Papież postanowił liczne zmiany w obsadzeniu nuncyatur. Sekretaryatem stanu zawiadują obecnie prowizorycznie kardynałowie: Laurenzi, Parocchi, Czacki i Ledóchowski, a honorowym przewodniczącym jest brat Papieża, kardynał Pecci. Z powodu choroby kardynała Pecci, został przyspieszony powrót msgr. Galimberti z Berlina, który może zostanie sekretarzem stanu, jeżeli nie zostanie mianowanym stosownie do życzenia ks. Bismarcka nuncyuszem w Monachium, lecz z siedzibą w Berlinie. Papież nosi się z myślą powoływania na nuncyatury biskupów. Rząd francuski stara się o to, żeby msgr. Ferrota, nuncyusz w Brukseli, został przeniesiony do Paryża. Do Brukseli poszedłby w takim razie msgr. Averardi. Msgr. Domenico Jacobini ma być wysłanym do Madrytu, dla Wiednia jeszcze nikt nie przeznaczony. Papież zamierzył również przywrócić normalne stosunki Stolicy św. z Anglią. Msgr. Cataldi, prefekt ceremonii, pośrednik główny Anglików i Amerykanów, jest niebezpiecznie chory.

Do *Pol. Corr* donoszą z Bukaresztu, że rumuńskie ministerstwo wojny postanowiło powiększyć stan kawaleryi o 8 szwadronów a stan artyleryi o 8 bateryj.

N. fr. Presse dowiaduje się z Sofii, iż minister Stoiłow otrzymał polecenie upewnienia się, czyby ks. Ferdynand Koburski nie zdecydował się przyjąć kandydatury na tron bułgarski, ewentualnie polecono mu, aby starał się przedstawić sferom decydującym, iż Bułgarya nie może dłużej pozostawać w obecnej niepewności. Gdyby książę Ferdynand Koburski odmówił, a Mocarstwa nie chciały wpłynąć na sprawę wyboru księcia, ma być zwołanem bezzwłocznie zgromadzenie notablów bułgarskich dla naradzenia się i uchwalenia, co dalej czynić.

Półoficyalny dziennik *Swoboda* dowiaduje się z zupełnie wiarygodnego wrzekomo źródła, jakoby ambasador rossyjski Nelidow miał zakomunikować sułtanowi podczas ostatniej u niego audyencyi, iż car upoważnił go do oświadczenia, że armia i flota rossyjska są do dyspozycyi sułtana, gdyby W. Porta zamierzała przedsięwziąć energiczne kroki przeciw rządowi bułgarskiemu. Sułtan nie przyjął tej propozycyi i wyraził tylko życzenie, aby Rossya wymieniła trzech sympatycznych dla Bułgaryi kandydatów na tron książęcy.

W Izbie greckiej przedłożył rząd projekt ustawy, mocą której, w razie nieobecności króla w kraju, ma sprawować regencyę królewicz Konstanty.

Przewodniczącym komisyi budżetowej Izby francuskiej wybrany został, jak już wczoraj doniósł telegram, deputowany Rouvier. Według dalszych relacyj, komisya postanowiła nie odraczać się dopóki nie przedyskutuje całego projektu. Juliusz Roche, który w generalnej dyskusyi pierwszy zabierał głos, oświadczył, że komisya postanowiła stanowczo dążyć do oszczędności w wydatkach nadzwyczajnych, na cele wojskowe, marynarki i roboty publiczne. Chce oraz zmniejszyć wydatki na gwarancye dane przez państwo kolejom żelaznym. Zalecał przerobienie całego rządowego projektu budżetowego. Poseł Lesguillier mniemał zgodnie z rzeczywistością, że doprowadzenie do równowagi w budżecie niepodobne jest bez nowej pożyczki, lub obarczenia ludności nowemi ciężarami.

Z Madrytu donoszą, że w Izbie deputowanych znaleziono ponownie dwie petardy, jednak bardzo małych rozmiarów. Uważają je za złośliwą psotę bez żadnego zamiaru zbrodniczego.

Do *Pol. Corr.* donoszą z Kairu, że Muktar basza wysłał już relacyę o Egipcie i projekt swój, który otrzymano obecnie w Konstantynopolu. Muktar basza proponuje obecnie wzmocnić krajową armię egipską do 15.000, podczas gdy Anglia ze względów finansowych proponuje tylko 6000 wojska. Punkt ten sporny nie doprowadzi do porozumienia, przewidują zatem długie jeszcze rokowania pomiędzy Anglią a Turcyą.

W Anglii rozpoczęła się systematyczna organizacya, celem urządzenia zgromadzeń dla zbiorowych protestów przeciw ustawie wyjątkowej w Irlandyi. Jedno zgromadzenie stronnictwa socyalno-demokratycznego odbyło się już w Hydepark w Londynie. Drugie w tem samem miejscu zapowiedzieli gladstoniści na poniedziałek wielkanocny.

Do ruchu tego przyłączają się dzierżawcy Szkocyi, którzy wydali hasło niesłuchać Chamberlaina, nazywając go zdrajcą interesów ludowych, wezwano natomiast Irlandczyka Michała Davitta, ażeby w prelekcyach przedstawił krzywdy ludu.

Z dzienników innych krajów, oprócz amerykańskich, znaleźli Irlandczycy obrońcę w panu John Leomoinne, który w *Journal des Débats* mówi: „Anglia ucieka się znowu do stanu oblężenia, ażeby módz rządzić Irlandyą. Ustawy wyjątkowe i prawo wojenne ogłasza jako broń swoją. Uzyska w ten sposób może spokój cmentarny, ale nic więcej nadto“.

Półurzędowy *Popolo Romano* podał kilka artykułów wstępnych, które zwracają powszechną uwagę. W ostatnim znajduje się także oświadczenie następujące: „Ażeby Izba włoska mogła mieć znowu dwa wybitnie różne stronnictwa, któreby były objawem stanowczej tendencyi rządu i stronnictwa, potrzeba koniecznie jednej rzeczy, to jest silnego stronnictwa konserwatywnego. W dniu, w którym z urny wyjdzie zastęp mężów, ożywionych postanowieniem rozstrzygnięcia kwestyi pojednania z Watykanem, pojednania, któreby było zgodne z honorem narodu, z jednością i nietykalnością ojczyzny; w dniu tym mieć będziemy w istocie dwa stronnictwa, konserwatywne i liberalne, które uzupełnią akcyę parlamentu i uwolnią go od frakcyj drobnych. Jesteśmy przekonani, że dzień ten nadejdzie tem pewniej, jeżeli tylko dzisiejszy Papież utrzyma nadal tę energię woli i umysłu, które w ostatnich czasach okazał na polu dyplomatycznem.“

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 8 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Audytor tutejszej nuncyatury, msgr. Tarnassi, otrzymał order Korony żelaznej drugiej klasy, a wysłannik papieski, hr. Salmei, order Korony żelaznej klasy trzeciej.

Berlin, 8 kwietnia. *Norddeutsche Allg. Ztg.* reprodukuje artykuł madryckiego dziennika *Epoca*, w którym powiedziano, iż znany toast posła hiszpańskiego w Chinach, na pomyślność świetnego odwetu Francyi, jest wielkim błędem przedstawiciela kraju, który pragnie utrzymywać z całym światem jak najlepsze stosunki.

Berlin, 8 kwietnia. *Reichsanzeiger* ogłasza wymienioną z Austro-Węgrami deklaracyę, poręczającą wzajemność co do przepisu, mocą którego środki ruchu na kolejach żelaznych wyjęte są z pod sądowego zajęcia.

Berlin, 8 kwietnia. (*Tel. pryw.*) *Kreuz. Ztg* otrzymuje depeszę z Petersburga, donoszącą, iż pogłoski o ostatnim zamachu na życie cara nie są bez podstawy.

Strassburg, 8 kwietnia. Zmarł tutaj dep. Kable.

Belgrad, 8 kwietnia. (*Tel. pr*) Nowy poseł Włoch na dworze serbskim, br. Galvagna, będzie miał dzisiaj u króla Milana prywatne posłuchanie.

Paryż, 8 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Tutejsza ambasada rossyjska zaprzecza pogłosce o ostatnim zamachu na cara.

Paryż, 8 kwietnia. *Agencya Havasa* zaprzecza doniesieniu dzienników, jakoby rząd francuski zażądał odwołania jednego z niemieckich *attachés* wojskowych. Osobistość, którą dzienniki mają na myśli, nie dała bynajmniej rządowi francuskiemu powodu do zażaleń.

Londyn, 8go kwietnia. Izba gmin odroczyła się do przyszłego wtorku.

Bombay, 8 kwietnia. Zaprzeczają oficyalnie doniesieniu z Lahory, jakoby emir afgański udawał się do rządu indyjskiego z prośbą o pomoc przeciw zbuntowanemu plemieniu.

Kalkuta, 8go kwietnia. Plemię Gehilzai okupowało, trakt prowadzący z Kabulu do Kandaharu, dominujący nad pozycyą pod Ghuzni. Emir ma nadzieję, iż powiedzie mu się stłumić powstanie.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 7 kwietnia 1887, godzina 1 min. 50 Alp. Tow. górn. 22.— Węg. akcye redyt. 286·25, Akcye anglo-austr. 107· . Akcye banku Union 215·— Akcye kolei Karola Ludwika 208·50, Akcye kolei północnej 256 75 Akcye kolei południowej 86 50, Akcye kolej Alföld 181 75, Akcye kolei Elżbiety 234.70. Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 225.75, Akcye kolei węg. północno wschodniej 166.50 Wiedeńskie losy 125·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw w złocie —. — Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104.50, Losy regulacyi Cisy 125·25, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 101.30, Akcye związkowego banku 94.50, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 112·25, Węgierskie losy 124.25, Marka niemiecka —·—, kolej Karola Ludwika —·— akcye tytoniowe —·—, Akcye Banku dla krajów koronnych —·—. — Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 7 kwietnia 1887, godzina 5 minut 30. Akcye kredytowe 281 30 Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 207 80, Południowe —·—, Renta papierowa 80·75, Galic. listy zastawne —·—. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—. Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 10.09·—, Rubel papierowy —·—.

Wiedeń, 7 kwietnia 1887 r. godzina 10 min. 30 Akcye kredytowe 281·75, Anglo Austr —·— Unionbank 215.— Kolej Karola Ludwika 207·60. Południowa —·—, Renta papierowa —.— 5% Galic. hip. listy zastawne 101·25 Galic. oblig. indemn. —·—, do —·—, 4½% listy zastawne banku krajowego 96·—, 4½% pożyczka krajowa z 1883 roku —·— Napoleondor 10·09 — Rubel papierowy —·— — Usposobienie mocne.

Telegramy zbożowe z dnia 7 kwietnia 1887, Wiedeń: Przenica za 100 kilo —·— do —·— złr, żyto —·— do —·— złr. jęczmień —·— do —·— złr., kukurudza —·— od —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10 000 litr procent 25·25 do 25·50. – złr, Szczecin,: Pszenica —.—, rzepik —.— spiritys —·— kukurudza —·— Kolonia —·— rzepak —·— do —·— zł., 100 kilogr. na wiosnę Budapeszt: Pszenica na wiosna 9·27, do 9.29 —.— zł. Berlin: Pszenicę żółta (na wiosnę) 168.50 do —·—, żyto —·— —·— m. spirytus 39·80, rzepakowy olej —·— Paryż: mąka 53.75 kilogr. —·— olej rzepakowy —·—. fr., spirytus —·—·—·—.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki.**

Przyjechali do Lwowa
dnia 8 kwietnia 1887.

Hotel George'a
Pp. Z. Wiszniewski z Tarnowa, K. Suchodolski z Sosnowa, W. Skrzyński z Kosztowa.

Hotel Warszawski
Pp. S. Rudnicki z Rossyi, F. Kislinger z Wierzbian, S. Traunfelner z Doliny.

Pociągi kolejowe
przychodzą do Lwowa:
podług zegara lwowskiego.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min 30 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mięszany.

Ze Stryja: o godz. 8 min. 32 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy, a o godz. 2 min. 45 w nocy pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 24 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy i o godzinie 3 min. 59 po południu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 50 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 35 przed południem pociąg mięszany i o godz. 7 min. 6 wieczór pociąg lokalny.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 7 kwietnia 1887.

	płacą		żądają	
	walutą austr.			
	złr.	ct.	złr.	ct.
I. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	206	—	209	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	224	—	227	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w a.	—	—	290	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	215	—	220	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	—	—	—	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	98	80	99	80
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią . .	101	—	102	20
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los. 51 l.	96	50	97	50
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	50	101	50
„ „ „ 4 pr. w. a.	95	50	96	50
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	100	50	101	50
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41^1/_2$ l.	93	—	94	—
„ „ $4^1/_2$ prc. „ „ 52	99	—	100	—
„ „ 4 prc. „ „ 56	92	—	93	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		47	50	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w. a. w likwidacyi		41	44	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	104	25	105	25
Oblig. Komunale gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	100	—	101	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5. pr, w. a. I emisyi . .				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	103	50	105	50
Pożyczki kr. z r. 1883 po $4^1/_2$ pr. wa.	94	50	96	50
5. Losy miasta Krakowa . . .	16	—	18	—
„ „ Stanisławowa .	25	—	28	—
6. Monety				
Dukat holenderski	5	90	6	
Dukat cesarski	5	94	6	4
Napoleondor	10	4	10	14
Półimperyał	10	35	10	48
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	54	1	64
„ papierowy . .	1	$11^1/_4$	1	$13^1/_4$
100 marek niemieckich .	62	20	63	—

(bez kupona / bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

z dnia 6. kwietnia 1887.

I. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	80.65	80.85
luty-sierpień	80.65	80.85
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	81.90	82.10
kwiecień-październik	83.05	82.35
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	127.—	127.75
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	133.50	134.—
„ „ 1860 po 100 złr. 5. prc.	134.50	135.—
„ „ 1864 po 100 złr. . . .	165.50	1[illegible].—
„ „ 1864 po 50 złr.	164.—	165 —
Renty Com. po 42 litr. austr. . . .	161.—	162.—
Listy zastw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881 . .	96.95	97.10
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc.	112.90	113.10
2. Obligacye indem. 5 prc. (za złr. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	104.25	105.—
Galicyi	104.50	105.25
Niższej Austyi . . .	109.—	110.—
Siedmiogrodu	104.50	105.25
Węgier	104.50	105.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	107.25	107.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . .	281.10	281.40
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	561.—	567.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł. . .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	241.25	241.75
Banku austro-węgiersk. a 600 zł. . .	878.—	880.—
Kol. Albrechta a 209 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	380.—	382.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 100 zł. m. k. . .	2365	2368
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k. . .	207.75	208.25
Lwów-Czern. kol i po 200 zł wa. war.	225.50	226.—

	płacą	żądają
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	235.50	236.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	86 25	86.75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	170.25	170.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.90	101.30
„ premiowe po 3 prc.	100.90	101.40
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6. pr.	99.—	100.—
„ „ w 20 l. 7 pr.	101.25	102.—
„ „ „ w 36 l. $6^1/_2$ pr.	99.—	99.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc. . .	95.50	96.30
„ „ „ „ „ po 5 prc.	100.60	100 90
„ „ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	100.60	100.90
Banku krajow. $4^1/_2$ pr. wa. los w $52^1/_2$ l.	96.—	97 —
Obligi komunalne Banku krajowego 5 prc. w. a. I emisyi . . .	100.25	100.75
Gal. banku hip. po 5 prc. . . .	99.25	99.50
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	100.75	101.25
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 prc. .	101.50	102.45
„ Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ prc.	—.—	102.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	99.50	100 —
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 prc. w srebrze . .	99.50	—.—
Kolej północna po 100 zł. m. k. .	100.20	100.70
„ po 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ prc.	100.50	101.—
dtto dtto. (Jarosław-Sokal) . .	99.75	100.25
Kol. gal. Lwów.-Czer.-Jass. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884 . .	82.10	82.40
z r. 1884 . .	89.50	90.—
z r. 1868 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	99.70	100.22
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. .	178.25	179.—
Clarego po 40 zł. m. k.	43.75	44.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	113.75	114.25
Keglevicha po 10 zł. m. k. . . .	25.50	—.—

	płacą	żądaj
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	16.50	17.25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	20.—	20.50
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	47.25	47.75
Palfiego po 40 zł. m. k.	43.—	43.50
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	14.40	14.70
„ węgiersk. „ po 5 zł.	9.—	9.30
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.50	19.90
Salma po 40 zł. m. k.	55.50	56.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	55.50	56.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	27.25	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k. . .	—.—	137.50
„ „ po 50 zł. w. a. . . .	68.—	69.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	34.75	35.75
Windischgratza po 20 zł. m. k. . .	43.—	43.75
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł w. p. n. . . .	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	127.50	128.05
Paryż za 100 fr.	50.35	50.40

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.99.—	6.01.-
„ pełnej wagi	5.95.—	5.97 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	10.08.50	10.09.50
Rossyjski imperyał . .	10.39.—	10.41.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 7 kwietnia 1887.	zł.	ct
Jednolity dług państwa w banknotach	80	70
„ „ „ w srebrze . .	81	90
Renta w złocie	113	15
5 prc. austr. renta marcowa . . .	96	95
Akcye banku wiedeńskiego	877	—
„ „ kredytowego	281	—
Londyn	127	45
Napoleondor	10	08
Dukat cesarski men.	5	99
100 marek niemieckich	62	55

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 8010 (2634 1—3)

W dniach 20 maja 1887 24 czerwca 1887 i 2 sierpnia 1887 o godzinie 10 rano przymusowo sprzedane będą realności pod n. k. 666 w Łotyni położona Jana Szpilki własna tudzież realność pod lk. 344 tamże położona Józefa Szpilki własna na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa Zaliczkowego w Łańcucie w kwocie 151 złr. 39 ct.

Cena szacunkowa realności pod l. k. 666 wynosi 360 złr. realności zaś pod lk. 344 kwotę 365 złr. wa.

Wadyum 36 złr. i 36 złr. 50 ct.

Akt oszacowania (i wpis hipoteczny) i warunki licytacyjne można przeglądnać w registraturze.

C. k sąd powiatowy

Łańcut, dnia 4 listopada 1886.

L. 1276 (2561 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Anny Klisiakowej i spólników w kwocie 114 złr. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniu 31 maja 1887 o 10 godzinie rano przymusowa sprzedaż 19/64 części realności pod lwh. 24 w Zaborzu położonej Franciszka Żmudy własnych, na którym to terminie realność ta nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 436 złr. 24 ct.

Wadyum 43 złr.

Akt oszacowania wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne w tutejszosądowej registraturze do przeglądu.

Oświęcim, dnia 22 marca 1887.

L. 2539 (2534 1—3)

Zbarazki ck. sąd powiatowy uwiadamia, że celu zaspokojenia alimentacyi, Beci Fröhlich, tygodniowo po 5 złr. od 17 lutego 1875 do rozwiązania małżeństwa z pn. odbędzie się dnia 1 czerwca i dnia 5 lipca 1887 każdym razem godz. 9 rano przymusowa sprzedaż ciała hipotecznego wyk. hip. 70 księgi gruntowej dla gminy kat. Bazarzyńce i ciała hipotecznego objętego wyk. hip. 108 księgi gr. dla gminy kat. Załuże pozwanego Izaka Feurstein własnych.

Na tych dwóch terminach rzeczone realności sprzedane będą tylko wyżej lub za cenę szacunkową 480 złr.

Wadyum wynosi 48 złr.

Do ułożenia warunków ułatwiającyah wyznaczono termin na dzień 9 sierznia 1887 godz. 10 rano.

Zbaraż, dnia 23 marca 1887.

L. 2878. (2507 1—3)

Zbarazki sąd powiatowy uwiadamia, że w celu zaspokojenia pretensyi dr. Emila Sternklara w kwocie 450 zł., odbędzie się dnia 25 maja, 28 czerwca i 4 sierpnia 1887, każdym razem o godzinie 10 rano, przymusowa sprzedaż parcel wykazami hipotecznemi 369, 364 i 355, gminy katastralnej Kujdańce objętych, dłużnika Chaima Beera 2 im. Rosenblatta własnych.

Na pierwszych dwóch terminach rzeczone parcele sprzedane będą tylko wyżej lub za cenę szacunkową 960 zł., zaś na trzecim także niżej takowej, wszakże nie niżej ogólnej sumy ciężarów hipotecznych.

Wadyum wynosi 96 zł

Do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na dzień 5 sierpnia 1887, godzinę 10 rano.

Zbaraż, 14 marca 1886.

L. 22437. (2550 1—3)

C. k. miej. del. sąd pow. w Tarnopolu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 100 zł. 12 ct. a. w. zpn. przymusowa sprzedaż realności pod lk. 56 w Obarzańcach położonej wedle wyk. hip. 100 Jwana Karpek własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi, na rzecz c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytow. włościańskiego, dnia 26 maja 1887 o godzinie 9 rano z tem przedsięwziętą zostanie, że takowa za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 5 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tut. registraturze.

Tarnopol, 12 listopada 1886.

L. 20493. (2401 1—3)

C. k Sąd powiatowy w Brodach ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi funduszu indemnizacyjnego zpn odbędzie się w tutejszym sądzie w biurze IV dnia 3 maja 1887 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod lk. 473 w Brodach położonej, objętej wykazem hipotecznym Nr. 835 księgi gruntowej dla gminy katastralnej Brody, własnej spadkobierców Hersza Massa i Lejzora Maasa, pod warunkami ułatwionemi.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 184 złr. 50 ct. a w

Wadyum wynosi 9 zł. 23 ct a w.

Realność ta sprzedaną zostanie na tym terminie najwięcej ofiarującemu za jakąkolwiekbądź cenę.

Resztę warunków licytacyi, tudzież akt ocenienia i wyciąg hipoteczny, można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

Wierzycieli, którzyby hipotekę nabyli po 9 listopada 1885, lub którymby postanowienia w tej sprawie doręczone być nie mogły, zawiadamia się do rąk kuratora Adama Studzińskiego w Brodach i przez niniejszy edykt.

Brody, 19 grudnia 1886.

L. 9307. (2299 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje, na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa Zaliczkowego w Gorlicach w kwocie 293 zł., publiczną egzekucyjną sprzedaż realności w Bodakach położonych, a mianowicie:

a) ciała hip. wyk. hip. l. 26,

b) 4/6 części ciała hip. wyk. hip. l. 28,

c) 4/8 części ciała hip. wyk. hip. l. 29, Hrycia Tarbaja (syna Leszka) własnych,

d) ciała hip. wyk. hip. l. 1,

e) $^1/_2$ cicła hip. w. h. l. 3,

f) 3/6 części ciała hip w. h. l. 5 Filipa Zelmana, (syna Iwana) własnych. na dzień 9 maja, 8 czerwca i 13 lipca 1887 każdym razem o godzinie 10 rano w Gorlicach, a do ułożenia lżejszych warunków na dzień 16 lipca 1887 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania ad a) b) c) 430 złr., zaś ad d) e) f) 500 złr.

Wadyum 43 złr. i 50 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adw. dr. Radomyskiego.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, 6 grudnia 1886.

L. 8844. (2598 1—3)

C. k sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Barucha Hermelina przeciw Michałowi Łozińskiemu o 50 złr. w. a. zpn. licytowaną będzie w sądzie tutejszym na dniu 20 maja, 23 czerwca i 11 sierpnia 1887 o godzinie 10 rano realność pod lwh. 448 w Kulikowie położona ciało tabularne stanowiąca.

Cena wywołania 115 złr.

Wadyum 11 zł. 50 ct.

Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kulików, 27 listopada 1886.

L. 9096. (2599 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Barucha Hermelina przeciw leżącej masie spadkowej Teodora Prussa pto 50 złr. w. a. zpn. licytowaną będzie w sądzie tutejszym na dniu 20 maja, 23 czerwca i 11 sierpnia 1887 o godzinie 10 rano realność pod l domu 335 w Kulikowie położona, ciało tabularne stanowiąca.

Cena wywołania 914 złr.

Wadyum 45 zł. 70 ct.

Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kulików, 22 listopada 1886

L. 2562. (2242 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, iż dla zaspokojenia należącej się Markusowi Binder od Stanisława Krzyżanowskiego kwoty 86 złr. a. w. zpn. rozpisaną została przymusowa publiczna sprzedaż należącej do Stanisława Krzyżanowskiego $^1/_3$ części realności pod lk. 267 m. w Buczaczu położonej, ciała hypotecznego nie stanowiącej.

Do przeprowadzenia tej licytacyi wyznaczone zostały trzy termina, pierwszy na dzień 20 maja, drugi na dzień 17 czerwca, trzeci na dzień 22 lipca 1887 zawsze o godzinie 10 przed południ. w sali rozpraw sądowych i na pierwszych dwóch terminach sprzedaną będzie realność powyższa tylko powyżej, lub za cenę wywołania.

Cena wywołania wynosi 160 złr.

Wadyum przed przystąpieniem do licytacyi złożyć się mające wynosi 16 złr. aw.

Bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tych wierzycieli, którzyby po dniu dzisiejszym prawo zastawu na realność powyższą nabyli, jakoteż i tych wierzycieli, którymby uchwała z rozpisaniem licytacyi dla jakiejkolwiek przyczyny wcale, albo w czasie należytym doręczoną nie została, zawiadamia się o rozpisaniu licytacyi edyktem niniejszym, tudzież do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata dra Reissa w Buczaczu

C. k. sąd powiatowy.

Buczacz, 27 lutego 1887.

L. 1183 (2595 1—3)

W sprawie egzek. Tarnowskiej kasy oszczędności przeciw Józefie Siutajowej i innym pto 900 złr. odbędzie się w dniu 20 maja, 20 czerwca i 1 lipca 1887 każdym razem o 10 godzinie z rana w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności N. wyk. hip. 62, 61, 7 i 8 gminy Dąbrowica objętych.

Cena wywołania pierwszej 8938 złr. 45 ct., drugiej 385 złr. a 2 ostatnich razem 670 złr.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania.

Bliższe warunki do przejrzenia w registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora p. Władysława Trzecieckiego w Dąbrowie.

C. k. sąd powiatowy.

Dąbrowa, 24 lutego 1887.

L. 13408. (2608 1—3)

C. k sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie jako władza nadopiekuńcza podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że odbędzie się dobrowolna publiczna sprzedaż realności pod lk. $406^2/_4$ we Lwowie (ulica Źródlana l. 4) położonej, wedle wykazu hip. 361 dzieln. II karta B. poz. 3, 4, 5 nieletnich. Stanisława i Franciszka Witrylaków własnej, w sali rozpraw tut. sądu na jednym tylko terminie dnia 20 maja 1887 o godzinie 11 przed południem.

Cena wywołania, poniżej której realność sprzedana nie będzie, wynosi 4500 zł. a wadyum 450 zł.

Resztę warunków sprzedaży można przejrzeć w registraturze sądowej, jako też na terminie licytacyi w obec komisyi licytacyjnej.

Lwów, 2 kwietnia 1887.

L. 1810. (2597 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Gnojnicy położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Stacha Jakimowicza własnej, na zaspokojenie pretensyi Anny Jakimowiczowej w kwocie 30 zł., dnia 5 maja, 2 czerwca i 7 lipca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 71 zł., na trzecim zaś i poniżej takowej.

Wadyum 7 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po zastawniczem opisaniu realności, to jest po dniu 30 stycznia 1883, prawo zastawu uzyskali, kuratora w osobie Andrzeja Tamarowicza, i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Krakowiec, 26 lutego 1887.

L. 12887. (2630 2—3)

W sprawie egzekucyjnej Noe Spierera i Isaka Spierera przeciw Szulimowi Spierer pto 200 zł. z pn., sprzedaną zostanie realności z pod Nr. domu 1355 w Horodence, w dniach 14 kwietnia, 12 maja i 13 czerwca 1887, o 9 rano.

Cena szacunkowa 120 zł.

Zakład 12pr., resztę warunków przeglądnąć można w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego
Horodenka, 30 stycznia 1887.

L. 8240. (2613 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Limanowy w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa Zaliczkowego w Limanowy przeciw Melchiorowi czyli Majchrowi Opachowi celem zaspokojenia pretensyi wywalczonej w kwocie 520 zł., rozpisuje publiczną sprzedaż przymusową realności pod lk. 3 w Ryjach położonej ciała hip. niestanowiącej, Majchra Opacha własnej, protokołem z dnia 15 czerwca 1881 do l. 6876 opisanej a następnie ocenionej pod następującymi warunkami:

Do przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznacza się 3 termina mianowicie: na dzień 19 kwietnia, 23 maja i 20 czerwca 1887, każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym.

Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej, na trzecim zaś terminie także i za a nawet niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu za gotową zapłatę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 1660 zł. $92^1/_2$ zł.

Wadyum 166 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Bogdani.

C. k. Sąd powiatowy
Limanowa, dnia 18 marca 1887.

L. 11518. (2632 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kosowie zawiadamia, iż celem wydobycia sumy 163 zł. 14 ct. w. a. z pn., na rzecz galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi odbędzie się w dniach 26 kwietnia, 24 maja i 21 czerwca 1887, każdym razem o 10 godz. rano licytacya realności pod Nk. 50 w Żabiu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, do Katarzyny Spindzak 2voto Hordijczuk należącej na 400 zł. oszacowanej, na trzecim terminie realność ta i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 40 zł.

Bliższe warunki wykażą akta w registraturze przechowane.

Kosów, 22 września 1886.

L. 2700. (2623 2—3)

W dniach 29 kwietnia 1887 o godzinie 10 z rana odbędzie się w kancelaryi urzędowej dr. Edwarda Stiasnego, c. k. notaryusza w Białej, dobrowolna publiczna sprzedaż należącej do spadkobierców zmarłego na dniu 31 grudnia 1885 w Białej Karola Lengsfelda realności pod lk. 15 w Białej, lwh. 15 gminy kat. Biała.

Cenę wywołania stanowi kwota 30000 zł., poniżej której realność ta na powyższym terminie sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 3000 zł.

Gdy sprzedaż ta następuje na dobrowolne żądanie spadkobierców Karola Lengsfelda, przeto prawo zastawu zabezpieczonych na tej realności wierzycieli bez względu na cenę kupna nienaruszonem pozostaje.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny można przejrzeć i odpisać w tut. sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Biała, dnia 23 marca 1887.

L. 7604. (2555 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mielcu ogłasza, że w dniach 29 kwietnia, 10 czerwca i 12 lipca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 10 w gminie Przeminica i Górki objętej, wyk. hip. l. 111, Józefa Bajora własnej, celem zaspokojenia należytości Schyi Sterna we Lwowie 52 zł. z pn.

Cena wywołania wynosi 3180 zł., poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie zostanie.

Wadyum wynosi 318 zł.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Mielec, dnia 12 lutego 1887.

L. 733. (2560 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 872 złr. 8 ct. w. a. zpn. na rzecz Galic. Zakładu kredytowego Ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności lwh. 26 gm. kat. Zabierzów objęte, a własność dłużnika Jakóba Widły stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych dnia

20 kwietnia)
20 maja i) 1887
21 czerwca)

każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 1900 złr.

Wadyum 190 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Niepołomice, 25 lutego 1887.

L. 8888. (2480 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sprawie spadkowej po ś. p. Stanisławie Lewickim dozwoloną została na prośbę c. k. Prokuratoryi skarbu im. łać. kościoła św. Marcina we Lwowie de praes. 28 lutego 1887 l. 8888 dobrowolna licytacya, połowy realności pod l. 594 $^2/_4$ we Lwowie celem uzyskać się mającej ceny kupna na zaspokojenie zapisów pobożnych wymienionych w pozostałych po spadkodawcy rozporządzeniach ost. woli z daty Lwów 1 sierpnia 1869 i 30 lipca 1877.

Licytacyę tę na rzecz Stanisława Lewickiego wedle wyk. hip. 475 dziel. III karta B. poz. 1 intabulowanej połowy realności pod l. $594^2/_4$ we Lwowie położonej przeprowadzi c. k. notaryusz p. Fr. Wolski na trzech terminach przez niego oznaczyć się mających na których realność ta tylko wyżej ceny wywołania 524 zł. 40 ct. a w. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie.

Jako wadyum ma być kwota 50 złr. a. w. złożoną.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno. Nareszcie oznajmia się, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 26 lutego 1887 rzeczowe prawa na wspomnianej połowie realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły adw. dr. Skowroński kuratorem a jego zastępcą adwokat dr. Szwedzicki mianowany został.

Lwów, 5 marca 1887.

L. 16927. (2549 2—3)

C. k. m. del. sąd powiatowy w Tarnopolu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 4 rat po 9 zł. 5 ct. zpn., 5 rat po 9 zł. 5 ct. zpn. i 8 rat po 6 zł. 3 ct. a. w. zpn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 106 w Dołżance położonej, wedle wyk. hipot. 37 Franka Chudoby względnie tegoż masy spadkowej własnej, w tut. c. k sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 22 kwietnia, 25 maja i 30 czerwca 1887, każdym razem o godzinie 9 rano przedsięwziętą zostanie z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipot. realności przejrzeć można w tut. registraturze.

Do ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 30 czerwca 1887 godz. 3 po południu.

Tarnopol, dnia 12 grudnia 1886.

L. 17406. (2551 2—3)

C. k. m. del. sąd powiatowy w Tarnopolu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 126 zł. 31 ct. zpn. przymusowa sprzedaż realności pod lk. 135 w Romanówce położonej, wedle wyk. hip. l. 77 Józefa Hnatyszyna własnej, w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 22 kwietnia i 25 maja 1887 każdym razem o godzinie 9 rano z tem przedsięwziętą zostanie, że na tych terminach realność ta tylko za cenę wywołania 300 zł. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Termin do ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się na 25 maja 1887 godz. 3 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg hip. realności przejrzeć można w tut. registraturze.

Tarnopol, dnia 30 listopada 1886.

L. 9362. (2554 2—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Mielcu przeprowadzona zostanie dnia 21 kwietnia i 26 maja 1887 o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 13 w Dobryninie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej spadkobierców ś. p. Jana Piskara własnej, za zaspokojenie pretensyi Herscha Kleimmanna w kwocie 50 zł. zpn.

Cena szacunkowa wynosi 125 zł.

Wadyum 12 zł. 50 ct.

Akt zastawniczego opisania, oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Mielec, 7 marca 1887.

L. 9323. (2527 2—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Kałuszu odbędzie się na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 137 zł. 27 ct. aw. zpn. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. k. 22 w Łdzianach kałuskim powiecie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, do Dmytra Ilyniak należącej, w dniu 28 kwietnia, 27 maja i 28 czerwca 1887 o 9 rano z tem, że przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę szacunkową 300 zł. lub wyżej zaś przy trzecim terminie i poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zastawniczego opisania i oszacowania mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.
Kałusz, 12 stycznia 1887.

L. 6252. (2566 2—3)

W dniu 27 kwietnia i 25 maja 1887 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. kons. 171 w Stefkowej położonej, według wykazu hipotecznego l. 160 dłużnika Zachariasza Odze własnej, na zaspokojenie wierzytelności Abrahama Mareha pto 140 zł. aw.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 188 zł., zakład 18 zł. 80 ct.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na dzień 22 czerwca 1887 o godz. 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można w tusądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Mendla Walzmanna.

C. k. sąd powiatowy.
Ustrzyki dolne, dnia 28 lutego 1887.

L. 895. (2504 2—3)

Celem zaspokojenia kwoty 150 zł. zpn. w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, przeciw Wasylowi Iwaniuk przeprowadzoną będzie w dniu 22 kwietnia, 20 maja i 17 czerwca 1887, zawsze o godz. 10 rano w kancelaryi nr. 2 przymusowa publiczna sprzedaż realności dłużnika własnej, objętej wyk. hip. l. 1?5 w Koszlakach z tem, że na pierwszym i drugim terminie licytacyjnym, realność ta sprzedaną zostanie za cenę szacunkową lub powyżej takowej, zaś na trzecim terminie licytacyjnym sprzedaną zostanie nawet poniżej ceny szacunkowej jednak nie niżej sumy równej pretensyom, którym pierwszeństwo przysługuje i pretensyom na takowej zabezpieczonym.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa tej realności przyjęta w kwocie 300 zł. przy udzieleniu pożyczki.

Wadyum wynosi 30 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

Dla wierzycieli, którzy po dniu wystawienia wyciągu tabularnego, to jej uzyskają prawo zastawu lub którym uchwała niniejsza z jakichkolwiek powodów nie będzie doręczona, ustanawia się kuratorem ad actum p. Nemezyusza Mayera poczmistrza w Nowesiole.

C. k. sąd powiatowy
Nowesioło, 10 marca 1887.

L. 1750. (2661 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Adama Głąbca w kwecie 10 zł. z pn., odbędzie się w tut. sądzie w dniach 20 kwietnia, 11 maja i 8 czerwca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano, publiczna sprzedaż domu mieszkalnego pod lk. 455 w Woli raniżowskiej położonego, Ludwika Ziąbka własnego.

Cena wywołania 50 zł.

Wadyum 5 zł.

Warunki licytacyjne i protokół oszacowania, przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Sokołów, dnia 19 marca 1887.

L. 8884. (2655 1—3)

W c. k. sądzie powiatowym Haliczu odbędzie się na prośbę firmy Kornblih et Kanner, celem zaspokojenia wierzytelności 520 zł. wa. z pn., publiczna sprzedaż realności pod S. kons. 226 w Mariampolu, dłużnika Efraima Knoll własnej, w trzech terminach dnia 27go kwietnia, 2 czerwca i 27 czerwca 1887, zawsze o godzinie 10tej przed południem.

Cenę wywołania stanowi kwota 4000 zł. wa., zakład 400 zł. wa.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim także i niżej ceny, najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Halicz, 31 grudnia 1886.

L. 1629. (2659 1—3)

W dniach 28 kwietnia, 2 czerwca i 7 lipca 1887, o godzinie 10 rano, odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Niemirowie, publiczna sprzedaż realności pod l. 118 w Wróblaczynie położonej, wyk. hip. l. 177 objętej, Filipa Sajko własnej, na zaspokojenie pretensyi Gerschona Keslera w kwocie 37 zł. aw. z pn.

Cena wywołania jest 100 zł. aw. wadyum 10 zł., akt oszacowania, wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w registraturze sądu powyższego.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, ustanawia się kuratorem Pawła Jakimca w Wróblaczynie.

C. k. sąd powiatowy
Niemirów, 20 marca 1887.

L. 15044 (2635 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach podaje do publicznej wiadomości, iż dnia 13 maja 1887 i dnia 20 czerwca 1887, każdym razem o 10 godz. rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż południowej połowy sklepu pod nr. k. 119 w Podhajcach wedle dom. II. p. 425 Eisika Weiss własnej na zaspokojenie pretensyi Salamona Fink w kwocie 400 złr. aw. z pn. z tem, że połowa sklepu tego na powyższych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cena wywołania stanowi 700 złr.

Wadyum 70 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Karola Srokowskiego w Podhajcach.

Podhajce, 16 lutego 1887.

L. 11293 (2636 1-3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach podaje do wiadomości wszystkich chęć kupienia mających, że w dniu 13 maja 1887 20 czerwca 1887 i 20 lipca 1887 w budynku tusądowym każdym razem o godzinie 9 przed południem odbędzie się egzekucyjna licytacya realności włościańskiej pod nk. 17 w Zahajcach położonej Ignacego i Karoliny Kamińskich własnej na 215 złr. oszacowanej ciała tabularnego niestanowiącej, w ten sposób, że przy pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyższą zaś w trzecim także poniżej ceny szacunkowej najwięcej dającemu sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych w tusądowej registraturze przejrzeć można.

Podhajce, 30 października 1886.

L. 1567 (2626 1—3)

W dniu 20 maja, 21 czerwca i 21 lipca 1887, każdym razem o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności Fedora Damiańczuka pod lk. 636 w Łanczynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie pretensyi Leiby Mauthnera w kwocie 74 złr. wa. z pn.

Cena wywołania 150 złr.

Wadyum 15 złr. wa.

Przy trzecim terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Chaim Offenberger z Łanczyna.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Delatyn, 29 kwietnia 1886.

L. 9395 (2627 1—3)

W dniu 1 czerwca 1857 o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności Teodora Melnyka pod lk. 106/160 w Zarzeczu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego w kwocie 209 złr. 83 ct. wa. z pn.

Cena wywołania 600 złr.

Wadyum 60 złr. wa.

Realność ta sprzedaną zostanie na powyższym terminie za jakkolwiek najwyżéj ofiarowaną cenę bez względu na wysokość pretensyi Zakładu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Jurka Humeniuka w Zarzeczu.

Protokół zastawniczego opisania, oszacowania oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd obwodowy
Delatyn, 31 grudnia 1886.

L. 2846 (2545 1—3)

C. k sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia zalegających rat 1115 zł. i 1115 zł. zpn. na rzecz c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 24 maja, 28 czerwca i 28 lipca 1887, każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 3 egzekucyjna sprzedaż majętności tabularnej w Załuczu-Wierzbówka dłużniczki Józefy ze Słoneckich Kopystyńskiej własnej, w powiecie Borszczowskim położonej.

Cena wywołania, poniżej której majętność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie wynosi 130 000 zł.

Wadyum 13000 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu tutejszego

Dla wierzycieli. którzyby po dniu 13 stycznia 1887 prawa zastawu uzyskali lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adwok. dr. Łuczkowskiego, a p. adw. dr. Kwiatkowskiego zastępcą tegoż.

Tarnopol, 12 marca 1887.

L. 93. (2563 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Franciszkowi Pasierbek o zapłacenie reszty kapitału w kwocie 91 zł. 52 ct. wa. z pn. dnia 23 maja, 27 czerwca i 2 sierpnia 1887 każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie w tymże sądzie przymusowa sprzedaż realności pod n. kons. 156, 302 rep. 88 w Suchy położonej, Franciszka Pasierbek własnej, przedmiotu księgi gruntowej nie stanowiącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 977 zł.

Wadyum wynosi 97 zł. 70 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania tej realności można przejrzeć w tutejszej registraturze w godzinach urzędowych.

Slemień, 15 lutego 1887.

L. 15625. (2251 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 350 zł. wa. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 24 maja 1887 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności pod lk. 26 w Chodaczowie położonej, Jędrzeja Jonca własnej.

Cena wywołania 800 złr.

Wadyum 80 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Leżajsk, dnia 25 listopada 1886.

L. 5315. (2524 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy oszczędności w Wieliczce w kwotach 36 zł. 72 ct., 36 zł. 4 ct., 35 zł., 36 ct., 34 zł. 68 ct. 34 zł., 33 zł. 32 ct. i 408 zł. a. w., odbędzie się licytacya realności pod lk. 18 w Stryszowy położonej, wyk. hip. l. 18 objętej, Jana Hanka własnej, w trzech terminach a mianowicie dnia 25 maja, 23 czerwca i 21 lipca 1887 zawsze o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 2161 zł., wadyum zaś 218 zł. aw.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu dla tej realności po dniu 30 sierpnia 1886 ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Bruno Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy.

Dobczyce, 16 lutego 1887.

L. 1040. (2436 1—3)

Rzeszowski c. k. sąd obwodowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości kasy oszczędności miasta Rzeszowa w kwocie 1143 zł. 86 ct. a. w. zpn, odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 25 maja, 27 czerwca i 1 sierpnia 1887 o godzinie 10 rano, egzekucyjna licytacya realności l. 148, w Rzeszowie położonej, masy konkursowej Kelmana Druckera i innych własnej.

Cena wywołania 7500 zł., wadyum 750 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych, wzywa się wierzycieli i strony na termin 17 sierpnia 1887 o godz. 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adwokat dr. Als w Rzeszowie z substytucyą adwokata dr. Reicha w Rzeszowie.

Rzeszów, 3 marca 1887.

L. 9006. (2301 1—3)

C. k sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje, na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa Zaliczkowego w Gorlicach w kwocie 134 zł., publiczną egzekucyjną sprzedaż realności w Banicy położonych, a mianowicie:

a) wyk. hip. l. 110 Stefana Smyja (syna Fedora),

b) wyk. hip. l. 145 Dmytra Guresza (syna Petra),

c) wyk. hip. l. 128 i $^1/_2$ wyk. hipot. l. 129 Dmytra Fesza (syna Semona) własnych. na dzień 9 maja, 8 czerwca i 3 lipca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano w Gorlicach, a do ułożenia lżejszych warunków na dzień 16 lipca 1887 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania ad a) 140 zł., ad b) 320 zł., ad c) 245 zł.

Wadyum ad a) 14 zł., ad b) 32 zł, ad c) 24 zł. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adwokata dr. Neumana.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice, 1 grudnia 1886.

L. 10 75. (2300 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje. na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach w kwocie 67 zł, publiczną egzekucyjną sprzedaż realności w Nowicy, pod nk. 79/63 położonej, wyk. hip. l. 56 i $^1/_2$ wyk hip. l. 57. Antoniego Feciury własnej, na dzień 9 maja, 8 czerwca i 13 lipca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano w Gorlicach, a do ułożenia lżejszych warunków na dzień 16 lipca 1887 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 70 zł.

Wadyum 7 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adw. dr. Neumana.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Gorlice, 6 grudnia 1886.

L. 11365. (2455 1—3)

W dniu 9 maja, 13 czerwca i 22 lipca 1887, każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się w sądzie tut. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk 163, w Krościenku wyżnem położonej, według wyk. l. 397, dłużnika Jakóba Marszałka na zaspokojenie wierzytelności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie pto 600 zł. a. w. zpn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1320 zł., zakład 135 zł.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, a na trzecim terminie także poniżej ceny, jednakże nie niżej sumy 1000 zł.

Do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na dzień 22 sierpnia 1887 godz. 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Augusta Lewakowskiego, adwokata w Krośnie.

C. k. sąd powiatowy

Krosno, 20 stycznia 1887.

L. 1596. (2456 1—3)

W dniu 9 maja, 13 czerwca i 18 lipca 1887, każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się w sądzie tut. przymusowa publiczna sprzedaż relności, pod l. k. 143 w Krasny położonej, według wykazu hip 4, dłużnika Michała Rusinka, na zaspokojenie wierzytelności galic. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie pto 300 zpn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 825 zł. zakład 85 zł.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej a na trzecim terminie niżej sumy 600 zł.

Do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na dzień 22 sierpnia 1887 godz. 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można w tusądowej registraturze. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Augusta Lewakowskiego w Krośnie.

C. k. sąd powiatowy

Krosno, 22 stycznia 1887.

L. 1354. (2558 1—3)

C. k sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi, celem zaspokojenia sumy dłużnej 135 zł. aw., egzekucyjną sprzedaż realności l. w. k. 189, gm. kat. Wola Batorska objętej, a Jędrzeja Szewczyka własnej, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bochni, w jednym terminie licytacyjnym a to dnia 10 maja 1887 o godz. 10 przed południem.

Cena wywołania realności tej wynosi 615 zł. wadyum zaś 61 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice, 8 marca 1887.

L. 7128. (2530 1—3)

W dniu 10 maja, 7 czerwca, 5 lipca 1887 o 10 godz. rano, w budynku tut. sąd., przymusowo sprzedaną będzie realność pod nk 7 subr 4, w Zadzielu ad Dobra położona, Franciszka Brudziany własna, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie 81 zł. 27 ct. zpn.

Cena szacunkowa wynosi 150 zł., wadyum 15 zł. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono notaryusza p. Jana Wysockiego w Mszanie dolnej

Mszana dolna, 27 stycznia 1887.

L. 608. (2462 3—3)

W dniu 20 kwietnia, 20 maja i 21 czerwca 1887 zawsze o 10 godz. z rana odbędzie się w Sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności pod l. k. 179 subr 132 w Rożniatowie położonej, nieintabulowanej Michała Jureczko własnej, na rzecz c. k. uprz Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie o zapłacenie 147 złr. zpn. a to na pierwszych dwóch terminach powyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim i poniżej tejże.

Cena wywołania 250 złr.

Wadyum 25 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Marjan Minkusiewicz w Rożniatowie.

Reszta warunków w registraturze do przejrzenia.

Rożniatów, 22 lutego 1887.

L. 609. (2463 3—3)

W dniu 20 kwietnia, 20 maja i 21 czerwca 1887, zawsze o 10 godz. z rana, odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 202 w Perehinsku położonej, nieintabulowanej, dłużnika Iwana Diakuna własnej, na rzecz gal. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie o 12 rat pożyczkowych po 9 zł. 75 ct. i reszty kapitału 118 zł. 90 ct zpn. a to na pierwszych dwóch terminach powyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie i poniżej tejże.

Cena wywołania 250 złr.

Wadyum 25 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Sylwester Hołubowski z Perehińska.

Resztę warunków w registraturze do przejrzenia

Rożniatów, 22 lutego 1887.

L. 610. (2464 3—3)

W dniu 20 kwietnia, 21 maja i 21 czerwca 1887 zawsze o 10 godz. z rana, odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 259, subr. 20, w Perehińsku położonej, nieintabulowanej dłużników Wasyla i Nastuni Kropywyczów własnej na rzecz galic. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie o zapłacenie 7 rat pożyczkowych po 20 złr. 59 ct i reszty kapitału 321 złr 76 ct. i 33 złr. 25 ct. zpn a to na pierwszych dwóch terminach powyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie i poniżej tejże.

Cena wywołania 500 złr.

Wadyum 50 złr

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Sylwester Hołubowski z Perehińska.

Reszta warunków w registraturze do przejrzenia.

Rożniatów, 22 lutego 1887.

L. 334. (2503 3—3)

Dnia 20 kwietnia, 20 maja i 20 czerwca 1887 o godzinie 10 rano odbędzie w tutejszym Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 28 w Krywce, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Wasyla Hatalaka własnej w sprawie Uszera Knöbla przeciw Wasylowi Hatalakowi o 80 złr. a. w. zpn.

Cena wywołania wynosi 500 złr.

Wadyum 50 złr.

Przy pierwszych dwu terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim także niżej takowej sprzedaną będzie.

Akt opisania i oszacowania i resztę warunków wolno w tutejszym Sądzie przejrzeć.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratorem burmistrza Henryka Martiniego z Lutowisk.

C. k. sąd powiatowy.

Lutowiska, 3 lutego 1887.

L. 633. (2453 3—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kred. gal. włość. w likwidacyi we Lwowie przeciw Antoniemu Kapinosowi pto 5 rat po 39 złr. 80 ct. i 713 złr. 47 ct. zpn. sprzedaną zostanie realność z wyk. hyp. l. 255 w Czernelicy w dniach 21 kwietnia 22 maja, 20 czerwca i 21 lipca o 9 rano.

Cena szacunkowa 1600 złr.

Zakład 160 złr.

Resztę warunków przeglądnąć można w tusądowej registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli p. Tytus Skopczyński z Horodenki.

C. k sąd powiatowy

Horodenka, 30 stycznia 1887.

L. 8987. (2604 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Żurawnie ogłasza, że w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Pawłowi Jurków vel Winnik o 6 rat po 8 zł. 83 ct. i 139 zł 82 ct. dbędzie się licytacya realności dłużnika, w Baliczach zarzecznych położonej, pod N k. 79 sub. rep. 75 ciała tabularnego nie stanowiącej w c. k. sądzie powiatowym w Zurawnie na terminach dnia 21 kwietnia, 20 maja i 16 czerwca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano realność ta na pierwszych dwóch terminach, tylko za lub wyżej, zaś na trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 300 zł., kaucya 30 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony p. Jan Ludkiewicz c. k. notaryusz w Zurawnie.

Resztę warunków w tutejszosądowej registraturze przejrzeć można.

Żurawno, 26 grudnia 1886.

L. 8949. (2603 3—3)

Oleski c. k. sąd powiatowy zawiadamia nieznaną z miejsca pobytu Olenę Charczyszyn urodzoną Tymrakiewicz, że Olena Charczyszyn urodzona Tycholis wytoczyła jej spór pozwem z 29 grudnia 1886, l. 8949 o uznanie praw własności do ciała hipotecznego wykazem liczba 187 gminy Biały kamień część II objętej lub zapłacenie kwoty 50 zł. z pn i że do rozprawy drobiazgowej wyznaczono termin na dzień 29 kwietnia 1887, o godzinie 8 rano w sądzie tutejszym.

Kuratorem pozwanej ustanowiono Piotra Fedykowicza z Białego kamienia któremu pozew doręczono.

C. k. sąd powiatowy.

Olesko, 29 grudnia 1886.

L 14504. (2405 3—3)

C. k sąd powiatowy w Podhajcach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż 20 maja, 20 czerwca i 21 lipca 1887 zawsze o godzinie 10 rano, odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż pola „pod ratuszną górą“ do realności nr. 42 w Zahajcach należącego, Zofii Kułakowskiej i spadkobierców Franciszka Kułakowskiego własnego, na zaspokojenie pretensyi Israela Finka w kwocie 75 złr. zpn. a to przy pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową, przy trzecim także poniżej takowej.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 10 zł. aw.

Resztę warunków licytacyjnych, akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Karola Srokowskiego z Podhajec.

Podhajce, 31 grudnia 1886.

L. 14051. (2363 3—3)

C. k sąd powiatowy w Dobromilu zawiadamia, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Rosenburgu pod lk 6 położonej, dłużników Jozefa i Jana Wajmarów własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 285 zł 53 ct. aw dnia 17 maja, 21 czerwca i 2 sierpnia 1887 każdym razem o godz. 10tej rano, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i poniżej takowej jednak nie niżej sumy 960 zł.

Wadyum wynosi 96 zł. aw.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia sąd dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po d. 3 listopada 1886 do tabuli weszli, kuratorem p. adw. dr. Józefa Byka i tychże wierzycieli zawiadamia.

Dobromil, dnia 30 grudnia 1886.

L. 14834. (2365 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromilu zawiadamia, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Starzawie położonej, wedle wyk. hip. 11 tejże gminy dłużników Fedia i Wasyla Hnatów własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 400 zł. dnia 17 maja, 21 czerwca i 2 sierpnia 1887 każdym razem o godz. 10tej rano, a to na pierwszych dwóch terminach

tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i poniżej takowej jednak nie poniżej 800 zł.

Wadyum wynosi 195 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia sąd dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 2 listopada 1886 do tabuli weszli, kuratorem dr. Józefa Byka w Dobromilu.

Dobromil, dnia 3 lutego 1887.

L. 13971. (2298 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Beili Wertheimer w kwocie 130 zł., ponowną publiczną egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 155 w Sękowy położonej, wyk. hip. l. 169 Racheli Führerowej własnej na dzień 2 maja, 31 maja i 27 czerwca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano w Gorlicach, a do ułożenia lżejszych warunków na dzień 30 czerwca 1887, o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony p. adw. dr. Radomyski.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 20 grudnia 1886.

L. 9767. (2297 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Mendla Parnesa w kwocie 145 zł. ponowną publiczną egzekucyjną sprzedaż realności w Przegoninie pod nr. 15 położonej, wyk. hip. l. 145 objętej, Hrycia Homkowicza własnej, na dzień 2 maja, 31 maja i 27 czerwca 1887 każdym razem o godzinie 10 rano w Gorlicach, a do ułożenia lżejszych warunków na dzien 30 czerwca 1887, o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 550 zł.

Wadyum 55 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Gorlice, dnia 6 grudnia 1886.

L. 1219. (2343 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. akc galic. Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 225 zł. 78 ct. i 225 zł. 78 ct. zpn. odbędzie się przymusowa sprzedaż publiczna realności pod l. 31 w Złoczowie położonej według 247 wyk. hip. Berischa Schorr i Basi Schorr własnej, w zabudowaniu sądu tegoż dnia 2 maja, 13 czerwca i 18 lipca 1887, zawsze od godziny 10tej przed południem jednak tylko za cenę lub wyżej ceny wywołania 18400 zł.

Wadyum wynosi 1840 zł.

Dalsze warunki licytacyjne, tudzież ekstrakt tabularny przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Gdyby w wyznaczonych trzech terminach sprzedaż do skutku nie przyszła, wolno wierzycielom ułożyć ułatwiające warunki na terminie dnia 18 lipca 1887 od 4 godziny po południu, na którym głosy niejawiących się wierzycieli będą doliczone do większości głosów wierzycieli jawiących się.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 16 stycznia 1887, jako dniu wydania wyciągu hipotecznego do tabuli weszli, lub którymby uchwałę licytacyę dozwalającą albo dalsze licytacyi lub ekstrykacyi dotyczące uchwały nie zostały należycie doręczone, kuratorem ustanowiono adw. dr. Mijakowskiego ze zastępstwem przez adw. dr. Wesołowskiego, obudwu w Złoczowie.

Złoczów, dnia 19 marca 1887.

L. 5928. (2347 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytow. włościańskiego w likwidacyi w kwocie 100 zł. wa., odbędzie się w sądzie tutejszym na dniu 2 maja 1887 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya realności wyk. hipot. l. 531 gminy Ładyczyn objętej, ś. p. Bartka Seniak własnej, na którym to terminie realność ta za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych niewiadomych lub tych, którymby uchwała doręczoną być nie mogła, oraz tych, którzyby po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego rzeczowe prawa zastawu nabyli, został Łuć Steć kuratorem ustanawiony.

Mikulińce, 17 listopada 1886.

L. 14947. (2304 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 650 zł. publiczną przymusową sprzedaż realności w Wolowcu położonych, wyk. hip. l. 59 i 6/30 wyk. hip. l. 153 masy spadkowej Hrycia Kowala własnych, na dzień 2go maja, 31 maja i 4 lipca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano w Gorlicach, a do ułożenia lżejszych warunków na dzień 7go lipca 1887 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 1100 zł.

Wadyum 110 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adw. dr. Neumana.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 30 grudnia 1886.

L. 9038. (2305 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 300 zł. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności w Wołowcu pod nr. k. 36 sub. 14 położonej, wyk. hip. l. 28 objętej, Anny Sydoriak własnej, na dzień 2 maja 31 maja i 4 lipca 1887, każdym razem o godz. 10 rano w Gorlicach, a do ułożenia lżejszych warunków na dzień 7 lipca 1887, o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adw. dr. Neumana.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 1 grudnia 1886.

L. 412. (2533 3—3)

C. k sąd powiatowy w Winnikach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Keili Roth z Krotoszyna w kwocie 241 złr. z pn. odbędzie się w zabudowaniu tusądowem przymusowa publiczna sprzedaż realności tabularnych w Krotoszynie pod lk. 19 położonej, Szczepana Ciepłego własnej, i realności lk. 78 w Krotoszynie położonej, Pawła Kotiuszki własnej, na dniu 12 maja, 13 czerwca i 14 lipca 1887, każdym razem o godzinie 10tej rano.

Cena wywołania dla realności pod lk. 19 wynosi 1483 zł., zaś dla realności lk. 78 wynosi 485 zł.

Wadyum dla realności lk. 19 wynosi 149 zł., zaś dla realności lk. 78 wynosi 46 złr.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

Winniki, 19 stycznia 1887.

L. 2780. (2553 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. Prokuratoryi skarbu, jako należytości propinacyjnej w kwocie 10 zł. z pn, odbędzie się w tutejszym sądzie 28 kwietnia, 31 maja i 30 czerwca 1887, zawsze o godzinie 10 rano licytacya połowy realności w Kozłowie położonej a wedle wykazu hipotecznego tejże gminy nr. 857 Judy Katza własnej.

Cena wywołania 100 zł. a. w.

Zakład 10 zł. a. w.

Kuratorem wierzycieli jest p. dr. Pasławski z Kozowy.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przeglądnąć można w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Kozowa, dnia 24 maja 1886.

L. 1798 (2493 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze sprzedawać będzie na dniu 28 kwietnia 1887 o godzinie 10 przed południem przez licytacyę dobra Wolcza dolna w powiecie sądowym starosolskim położone, Jana Steinkübla, Berty Steinkühl i Gizeli Wiktorowej własne, a to na zaspokojenie wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego w ilości 35.158 zł. 45 ct. a. w. z przynależytościami.

Cena wywołania wynosi 73.950 zł

Wadyum 4900 zł a. w; dobra te sprzedane będą także poniżej ceny wywołania za jakąkolwiekbądź cenę.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny wolno w tutejszej registraturze przejrzeć.

Sambor, dnia 16 lutego 1887.

L. 27087. (2547 2—3)

W sądzie tutejszym odbędzie się w d. 25 kwietnia, 26 maja i 28 czerwca 1887, o godzinie 10tej przed południem licytacya połowy gospodarstwa l. spis. 25 wyk. hip. 457 gminy Hłuboczka wielkiego objętego, dłużnika Jana Serediuka własnej, celem ściągnięcia pretensyi Filipa Zuka pto 80 zł. 40 ct. zpn.

Cena wywołania oraz szacunkowa 140 zł. wa. — Wadyum 14 zł.

W razie niesprzedania wyznaczono termin do ułożenia ułatwiających warunków na 28 czerwca 1887 godz. 3 po południu. Wierzycielom po dzień 23go maja 1886 na hipotekę wchodzącym lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze nie mogły być doręczone, ustanowiono kuratorem adw. dr. Zywickiego z zastępstwem adw. dr. Trzcinieckiego.

C. k. m. del. sąd powiatowy

Tarnopol, 31 grudnia 1886.

L. 1006. (2546 2—3)

C. k. miej. del. sąd powiatowy w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności 32 zł. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 160 w Stupkach, dłużnika Stefana, a względnie Wiktoryi Kozak własnej. dnia 27 kwietnia, 10 czerwca i 11 lipca 1887 zawsze o godzinie 10 przed południem, przedsięwzięta będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 30 zł.

Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

Tarnopol, dnia 9 stycznia 1887.

L. 433. (2506 2—3)

W dniu 25 kwietnia, 23 maja i 27 czerwca 1887, zawsze o godzinie 11 przed południem, odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 67 w Dąbrówce położonej, w księdze gruntowej dla gminy Dabrówka wyk. hip. l. 102 objętej i Maryanny Dziechciarz, Rozalii, Emilii, Karoliny, Mikołaja i Franciszka Wildangów po $^1/_6$ części własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 390 zł.

Wadyum zaś w kwocie 39 zł. wa.

Warunki licytacyjne oraz wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Ulanów, dnia 31 stycznia 1887.

L. 13190. (2532 2—3)

Dnia 28 kwietnia i 31 maja 1887 zawsze o godzinie 9 rano odbędzie się licytacya realności Onufrego Kuńczyka w Strózach wielkich lk. 42 wyk. hip. 44 na rzecz galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie za lub nad cenę wywołania, wynoszącą 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Do ułożenia warunków licytacyjnych termin 21 czerwca 1887 o godzinie 9 rano.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem nieznanych wierzycieli dr. Słączka.

C. k. Sąd powiatowy

Sanok, 27 grudnia 1886.

L. 5296. (2438 2—3)

S p r o s t o w a n i e

C. k. sąd powiatowy w Brodach odnośnie do edyktu z dnia 25 lutego 1887 do l. 22918 w sprawie ogłoszenia egzekucyjnej publicznej sprzedaży realności lk. 84 w Starychbrodach (n. wyk. hip. 43 Starebrody), Rozalii Silbermannowej własnej, na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie pto 4000 zł. aw. z pn., w nr. 67, 68 i 69 „Gazety Lwowskiej“ ogłoszonego, ogłasza, że D. Ornstein kuratorem dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Piotra Żukowskiego nie jak mylnie ogłoszono Łukawskiego ustanowiony został.

Brody, dnia 31 marca 1887.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1391 (2564 3—3)

Ck. sąd pow. w Strzyżowie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Mojzesza Rosnera i Salamona Weichselbauma że na wniesiony przez gminę miasta Strzyżowa przeciw nim tudzież spólnikom pozew z dnia 23 marca 1887 l. 1391 o uznanie kontraktu dzierżawy browaru piwnego i dwóch kawałków pola w Strzyżowie dnia 13 maja 1884 zawartego za rozwiązany a kaucyi dzierżawnej za przepadłą, ustąpienie z przedmiotów dzierżawy zapłacenie zaległego czynszu dzierżawnego w kwotach 104 złr. 16½ ct. i 17 złr. 50 ct. i zwrot premii asekuracyjnej ogniowej w kwocie 167 złr. 64 ct, z przyn. do rozprawy sumarycznej w myśl § 2 ces. rozporządzenia z dnia 16 listopada 1858 nr. 213 dz. p. p. przeprowadzić się mającej termin na dzień 26 kwietnia 1887 godzina 9 rano wyznaczony został.

Wzywa się zatem Mojżesza Rosnera i Salamona Weichselbauma, by się do rozprawy osobiście stawili, lub ustanowionemu dla nich kuratorowi Zygmuntowi Holzerowi ze Strzyżowa środków obrony dostarczyli albo innego pełnomocnika sobie ustanowili inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypiszą.

Strzyżow, dnia 26 marca 1887.

L. 358. (2470 3—3)

C. k. Izba notaryalna we Lwowie wzywa niniejszem po myśli § 29 ust. not. wszystkich którzyby z mocy ustawowego prawa zastawu rościli sobie pretensye do kaucyi służbowej zmarłego ck notaryusza w Nadwórnie ś. p. Erazma Masłowskiego, ażeby takowe w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego umieszczania niniejszego ogłoszenia do tutejszej ck Izby notaryalnej tem pewniej zgłosili, ileże po upływie tego terminu, zezwolenie na zwrot kaucyi tej bez względu na ich roszczenia wydanym zostanie.

Z ck. Izby notaryalnej

Lwów, dnia 26 marca 1887.

L. 1310 (2467 3—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Walickiego iż w sporze ustnym Anny Kasprzykowej pko niemu i wspóln o oddanie $^1/_3$ części gospodarstwa lwh 12 gm. Podlesie dębowe ustanowiony został dla niego kurator Jan Grzesik i termin do wniesienia obrony na dzień 20 kwietnia 1887 o godzinie 8 rano wyznaczony.

Z ck sądu powiatowego

Żabno, dnia 10 marca 1887.

L. 1393 (2458 3—3)

Erazma Janickiego z miejsca pobytu niewiadomego zawiadamia się, że dnia 17 lutego 1887 l. 1393 Chaim Maner wniósł pozew przeciw niemu o zapłacenie 58 złr. 40 ct., że kuratorem dla niego ustanowiono Władysława Rubczyńskiego i do sumarycznej rozprawy wyznaczono termin na 5 maja 1887 godz. 9 rano.

Wzywa się przeto tegoż, aby osobiście albo przez pełnomocnika w sądzie się jawił lub ustanowionemu kuratorowi informacyę do obrony udzielił inaczej złe skutki zaniedbania sam sobie przypisać musi.

C. k. sąd powiatowy

Kamionka str., 18 lutego 1887.

L. 12126. (2556 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mielcu zawiadamia, iż przeciw Katarzynie Kwapiszowej, Antoninie Kwapisz, Janowi i Michałowi Kwapiszom, c. k. uprz. Zakład kred. włość. w likwidacyi we Lwowie wniósł pozew o zapłacenie 14 rat po 12 zł. z pn. i że do rozprawy sumarycznej wyznaczony został termin na dzień 12 kwietnia 1887, godzinę 9 z rana.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Jana i Michała Kwapiszów ustanawia się kuratorem adw. dra Brandta w Mielcu, a zarazem wzywa tychże, by kuratorowi udzielili potrzebnej informacyi, lub sądowi wskazali innego zastępcę.

Mielec, 20 lutego 1887.

L. 1131. (2529 3—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Fećka Petryszaka, iż w sporze drobiazgowym Ilka Kluki przeciw Ilkowi Tryszczyle i Fećkowi Petryszakowi pto 22 zł. 1 ct. ustanowiono dlań kuratorem Dmytra Susidkę z Pawroźnika i termin do rozprawy na 29 kwietnia, godz. 10 rano wyznaczono.

Krynica, 3 marca 1887.

L. 11587. (2572 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie mianuje w sprawie wekslowej Jakóba Balsambauma przeciw Sarze i Jakóbowi Feintuchom pto 58 zł. 92 ct. w. a. z pn. dla nieznanych z życia i miejsca pobytu Sary i Jakóba Feintuchów adw. dra Waldmana kuratorem, z substytucyą adw. dra Bodeka i doręczając kuratorowi drowi Waldmanowi nakaz zapłaty sumy 58 złr. 92 ct. z dnia 22go stycznia 1887 do l. 2834 przeciw Sarze i Jakóbowi Feintuchom wydany wzywa niniejszem nieznanych z życia i miejsca pobytu Sarę i Jakóba Feintuchów by ustanowionemu kuratorowi potrzebnych do obrony środków dostarczyli lub też innego sobie zastępcę sobie obrali i o tem sądowi tut. donieśli, ile że w razie przeciwnym sami skutki zaniedbania przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 26 marca 1887.

L. 2030. (2245 3—3)

Dla niewiadomego z miejsca pobytu Jana Tury z Gór Luszowskich, ustanawia się, celem doręczenia temuż jako pozwanemu wyroku zaocznego z dnia 28 września 1886 do l. 11766, w sporze drobiazgowym Towarzystwa zaliczkowego Chrzanowskiego, o zapłacenie kwoty 60 zł zapadłego, kuratorem p. Władysława Dolajsa w Chrzanowie i o tem pozwanego niniejszem zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy

Chrzanów, 7 marca 1887.

L. 7166. (2246 3—3)

Zawiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu Antoniego, Jana i Józefa Wiktorów, synów Jakóba, że rezulacya z dnia 25 września 1884 l. 3846, w sprawie hipotecznej Jana Wiktora, syna Józefa, z powodu intabulacyi prawa własności realności lwh. 65 gm Sepnica, wydana ustanowionemu kuratorowi Walentemu Sowie doręczoną została. C. k. sąd powiatowy.

Dembica, 28 lutego 1887.

L. 2571. (2087 2—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa każdego, któryby w ręku miał zgubione przez Simona Reislera i Ittę Gildener 5% książeczki wkładkowe Sparr-Creditverein w Stanisławowie, a to: jedna z dnia 4 marca 1885 Nr 1212 na 400 złr. w. a., opiewająca ns imię Simona Reislera i Itty Gildener wystawioną, a drugą z dnia 27 kwietnia 1885 Nr. 1365 na 550 zł. w. a. opiewającą również na imię Simona Reislera i Itty Gildener wystawioną, przedłożył takowe temu sądowi najdalej do sześciu miesięcy, inaczej bowiem po bezskutecznym upływie tego czasu takowe za amortyzowane uznane zostaną.

Stanisławów, dnia 26 lutego 1887.

L. 44. (2081 2—3)

„Że dr. Eugeniusz Gérard Festenburg wpisany został na Przemyską listę adwokatów, z siedzibą w Brzozowie".

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Przemyśl, 5 marca 1887.

L. 1437. (1859 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bełzie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Samuela Lipe Akselrada, że przeciw niemu wniósł Salomon Taube pozew z 9 listopada 1886 l. 8744 pto 50 zł., na który do rozprawy drobiazgowej ponowny termin na dzień 29 kwietnia b. r. o godzinie 9 rano wyznaczono i takowy ustanowieniu dla kuratorowi P. Franciszkowi Liebemu z Bełza się doręcza. Wzywa się przeto Samuela Lipy Akselrada, ażeby temuż kuratorowi udzielił potrzebnych dowodów, lub też innego pełnomocnika sądowi przedstawił.

C. k. sąd powiatowy.

Bełz, 26 lutego 1887.

L. 11649. (1922 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejs. deleg. S. I. we Lwowie zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomą Reginę Fiehl, ze pod dniem 12 lutego 1886 l. 8491 wniosła jeneralna ajencya The Singer Manufacturing Co New-York G. Neidlinger we Lwowie przeciw niej pozew o zapłacenie 57 zł. w. a. z pn. i że dla niej kuratorem p. adw. Fläschner z zastępstwem p. adw. dr. Nathansona ustanowionym został.

Wzywa się zatem Reginę Fiehl, ażeby swe środki obronne ustanowionemu kuratorowi podała lub sobie innego zastępcę obrała, gdyż wyniknąć mogące złe następstwa sama sobie będzie przypisać musiała.

C. k. sąd pow. m. del. S. I.

Lwów, dnia 28 lutego 1887.

L. 25848. (1903 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu wiadomo czyni, że Paweł Brzozowski zmarł 20 marca 1871 w Uniatyczach i że do spadku po nim powołanym jest na mocy ustawniczego porządku dziedziczenia syn jego Piotr Brzozowski z życia i miejsca pobytu niewiadomy, którego niniejszem wzywa się, by do jednego roku wniósł w tutejszym sądzie oświadczenie się do tego spadku, gdyż inaczej spadek ten z jego kuratorem Janem Strzemeckim i ze zgłaszającymi się dalszymi spadkobiercami załatwionym zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz, 31 stycznia 1884,

L. 51956. (1901 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Krakowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Weronikę Piechowską, że rezolucyą z dnia 11 lutego 1885 l. 5051 zezwolono na wpis prawa zastawu sumy 52 zł. 50 ct. w stanie biernym realności pod l. k. 5 w Kantorowicach i rezolucyę tę ustanowionemu dla niej kuratorowi dr. Schönbergowi, z substytucyą dr. Ławrowskiego doręczono.

Wzywa się więc Weronikę Piechocką, aby swemu kuratorowi środki obrony podała, lub sobie innego pełnomocnika ustanowiła, gdyż inaczej złe skutki sama sobie przypisze.

Kraków, 4 stycznia 1887.

L. 71528. (2188 2—3)

C. k. sąd powiatowy m. d. S. I we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że na dniu 23 kwietnia 1883 zmarła we Lwowie Maryem Feldzeń bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia z pozostawieniem majątku ruchomego.

Gdy sądowi tutejszemu nie wiadomo czyli i którym osobom do tego spadku prawo dziedziczenia przysługuje, przeto wzywa się wszystkich tych, którzyby jakiekolwiek prawa do tego spadku sobie rościli, by takowe w przeciągu roku licząc od poniżej umieszczonego dnia z prawami swemi do tutejszego sądu się zgłosili i przy wykazaniu swych praw dziedziczenia oświadczenie się do spadku wnieśli, w przeciwnym razie rozprawa o spadek, dla którego w międzyczasie adw. dr. Dzięclzielewicz z substytucyą adw. dr. Paździery kuratorem ustanowiony został, jedynie z temi osobami, które prawa swe należycie wykażą i oświadczenie wniesą, przeprowadzoną i tymże spadek przyznany będzie, zaś nieobjęta część spadku albo gdyby się nikt nie oświadczył, cały spadek przez państwo jako bezdziedziczny objętym zostanie.

Lwów, 20 stycznia 1887.

L. 8873. (2337 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje masie Krauz vel Krauzowskiego do wiadomości, że na dniu 28 lutego 1887 l 8873 wytoczył Natan Lubinger przeciw tejże i innym pozew o wykreślenie zadawnionych pozycyj ciężarów wyk. hip. 167 karta C. poz. 1, 2, 3, 6 i 7 ze stanu biernego realności pod lk $196^{2}/_{4}$ we Lwowie i że kuratorem dla tejże pozwanej masy adw. dr. Fläscbner z substytucyą adw. dr. Weisstejna ustanowiony został, któremu pozew z terminem 90dniowym do wniesienia obrony pisemnej doręcza się.

Wzywamy pozwaną masę, względnie jej następców lub reprezentantów, ażeby w należytym czasie środki do obrony temuż kuratorowi podali, lub swego zastępcę zamianowali i sądowi o pobycie swoim donieśli, ileże w przeciwnym razie złe skutki sama sobie przypisze.

Lwów, 12 marca 1887.

L. 851. (2362 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie wzywa niewiadomych z pobytu Jędrzeja i Michała Cyganów, którzy do Ameryki wyemigrować mieli, aby się w przeciągu roku do spadku po Pawle Cyganie dnia 10 stycznia 1871 i córce tegoż Katarzynie dnia 11 kwietnia 1875 w Żukowicach starych zgłosili, inaczej postępowanie spadkowe z kuratorem ich Janem Cyganem przeprowadzone zostanie.

Tarnów, 22 lutego 1887.

L. 261. (2396 2—3)

Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego zamianował dla drugiej dnia 23 maja 1877 o 8 godzinie rano, rozpocząć się mającej kadencyi sądu przysięgłych przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym, przewodniczącym Prezydenta sądu obwodowego a zastępcami przewodniczącego radców Antoniego Dyduszyńskiego, Ludwika Słotwińskiego, Henryka Rappego, Fryderyka Kanzeka, Jana Jakubowskiego i dr. Michała Stefko.

Sambor, 22 marca 1887.

L 2685. (2289 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie uwiadamia niniejszem Wacława Sallera i Hirscha Elcholza, z miejsca pobytu niewiadomych, że Władysław Jasiński przeciw nim i innym wniósł pozew z 8 stycznia 1886 l. 344, o uznanie prawa własności do parcel gruntowych lp. 1136, 1137, 1138, 1139, 1140, 1160, 1161 i 1162 do wykazu hipotecznego dóbr Janowice przypisanych i wydzielenie takowych z tego wykazu hipotecznego jako wolnych od ciężarów hipotecznych, i że dla nich adwokat dr. Steec w Tarnowie ustanowiony został kuratorem, oraz wzywa się, aby temuż kuratorowi udzielili informacyę do obrony lub, aby sądowi wymienili w tej sprawie innego pełnomocnika, inaczej skutki tego zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Tarnów, 10 marca 1887.

L. 3799. (2267 2—3)

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy w Tarnopolu, uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Rachelą Goldberg, że na prośbę Samuela Dawida Beigla wydano przeciw niej pod dniem 21 marca 1887 l. 3799 nakaz zapłaty względem sumy wekslowej 50 zł. w. a. zpn. i takowy ustanowionemu dla niej kuratorowi p. adw. dr. Axelradowi doręczono.

Wzywa się więc Rachelę Golberg, by w celu korzystania z możliwie jej przysługujących środków obrony, albo p. kuratorowi stosowną informacyę udzieliła, albo też sądowi innego zastępcę wskazała, gdyż w razie przeciwnym sprawa ta z kuratorem wedle ustaw przeprowadzoną zostanie.

Tarnopol, 21 marca 1887.

L. 3468. (1231 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia Perlę z Rossów Bart i Mojżesza Barta, z miejsca pobytu nieznanych, że pod dniem 13 stycznia 1887 do l. 466, wniósł przeciw nim, tudzież Dawidowi Ross i Rozie Ross, c. k. uprzywilijowany galic. akc. Bank hipoteczny we Lwowie prośbę o rozpisanie licytacyi realności pod lk. 87/89 w Tarnopolu, celem ściągnięcia rat pożyczkowych w kwotach 26 zł. 39 kr. i 42 zł. 60 kr. i reszty sumy dłużnej zpn. i że z powodu niewiadomego ich miejsca pobytu, ustanowiono dlań na skutek prośby egzekucyę prowadzącego Banku, wniesionej pod dniem 15 marca 1887 l. 3468 na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adw. dr. Schmidta z zastępstwem p. adw. dr. Glogiera, któremu też uchwałę licytacyę dozwalającą z dnia 22 stycznia 1887 do l. 466 doręczono.

Wzywa się przeto Perlę z Rossów Bart i Mojżesza Barta, aby ustanowionego kuratora należycie poinformowali lub innego zastępcę zamianowali, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki sami sobie przypiszą.

Tarnopol, 19 marca 1887.

L. 1676. (2658 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Łopatynie w ustnej sprawie Piotra Kleparczuka (syna), przeciw Piotrowi Kleparczukowi (ojcu) i Mykicie Kleparczukowi, o uznanie prawa własności i oddanie połowy domu pod l. d. 22 w Hrycowoli z pn., w której termin do intabulacyi aktów na dzień 21 kwietnia 1887, o godz. 9 rano został wyznaczony, w celu przeprowadzenia tej sprawy ustanawia Mykietę Kleparczuka z Hrycowoli kuratorem niewiadomego z miejsca pobytu pierw pozwanego Piotra Kleparczuka (ojca) i wzywa tego pierw pozwanego, żeby albo ustanowionemu zastępcy potrzebną informacyę udzielił, albo innego obrońcę sobie wybrał, inaczej skutki zaniedbania sam zawini.

Łopatyn, 4 marca 1887.

L. 4479 (2519 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Natana Süssweina, że Leopold Süsswein przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 634 złr. wa. prośbę wniósł, któremu żądaniu uchwałą z dnia 1 kwietnia 1887 l. 4479 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla tego pozwanego kuratora w osobie adw. dra Rosenbacha z zastępstwem adw. dra Łużeckiego i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 1 kwietnia 1887.

L. 7798. (2522 1—3)

C. k. sąd miejski delegowany cywilny w Krakowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu i zamieszkania Jakóba Hirscha Jakóbowicza i Salomeę Jakóbowiczową że przeciw nim wytoczył J. Z. Sopalski pozew drobiazgowy o zapłacenie kwoty 30 zł. do l. 7798. W skutek tego ustanowiony dla pozwanych kuratora ad actum adw. dr. Koya z substytucyą adw. dra Paszkowskiego i wyznaczono termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 15 kwietnia 1887 o 3 godzinie po południu.

Wzywa się przeto Jakóba Hirscha Jakóbowicza i Salomeę Jakóbowiczową, aby ustanowionemu dla nich kuratorowi ad actum adw dr. Koyowi w Krakowie przed terminem rozprawy wszelkich środków do obrony dostarczyli lub innego kuratora sądowi wymienili

Kraków, dnia 1 marca 1887.

Kuratele.

L. 1030. (2592 3—3)

Jacko Myśków ze Zabłociec uznany został marnotrawcą. Kuratorem Ilko Gałamaga ze Zabłociec.

C. k. sąd powiatowy

Brody, dnia 24 stycznia 1887.

L. 1833 (2505 3—3)

Pyłyp Hohol i Stefan Hohol z Sołotwiny uznani marnotrawcami kuratorem ich Petro Bohosławiec z Sołotwiny.

C. k. Sąd powiatowy

Sołotwina, 22 marca 1887.

L. 22626. (2622 2—3)

Iwana Buraczka z Podłuża uznano marnotrawcą i nadano mu kuratora w osobie Wasyla Fedoriw z Podłuża.

Stanisławów, 31 grudnia 1886.

L. 1417. (2639 2—3)

Zofia Pasiecznik z Kołbajowic uznaną za marnotrawczynię.

Kuratorem dla niej ustanowiony Wasyl Kałapuż z Kołbajowic.

C. k. sąd powiatowy.

Rudki, dnia 4 marca 1887.

Upadłości.

L. 4586. (2618 2—3)

C. k. sąd obwodowy jako sąd handlowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z d. 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek protokołowanej firmy L. Süsswein i Syn, kantor wymiany i domu komisowego z siedzibą w Przemyślu, jak też cały majątek tejże jawnych spólników, a to zbiegłego Nathana Süssweina i Anny Süsswein, w Przemyślu zamieszkałych z tem, że konkurs ten co do każdego z tych dwóch majątków odrębnie przeprowadzony będzie, mianuje c. k. adjunkta sądowego p. Włodzimierza Wilkiego komisarzem konkursowym i poleca opieczętowanie i spisanie majątku masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się adwokata dra Fryderyka Smutnego w Przemyślu i wzywa się wszystkich wierzycieli, ażeby na terminie dnia 20 kwietnia 1887, o 10 godzinie rano z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli, u komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej, ustanawia się termin do 22. maja 1887, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swoje, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w sądzie tutejszym a to tem pewniej zgłosić mają, ile że w razie przeciwnym ich skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie zaś d. 10 czerwca 1887 u komisarza konkursowego odbyć się mającym, winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzytelności, oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjść mają, wykazać.

Na tymże terminie będzie usiłowaną ugoda, także wolno wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej, nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej".

Przemyśl, 4 kwietnia 1887.

L. 1273. (2578 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Wadowicach ogłasza, że adwokat dr. Stanisław Łazarski w Białej stałym zarządcą masy konkursowej Karola Skazy z Białej a jego zastępcą dr. Edmund Udziela kandydat adwokacki w Białej ustanowiony został.

Wadowice, dnia 26 marca 1887.

L. 13790. (2478 3—3)

C k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 D. p. p. położony majątek Arnolda Gastfreunda handlarza obówiem pod l. 9 przy ul. Karola Ludwika.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy sądu krajowego Schabenbekowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się p. adw. dr. Standa, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 13 kwietnia 1887 godzinę 9 przed południem w sali rozpraw sądu krajowego.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem maja 1887 i podać ją na terminie na dzień 16 czerwca 1887 godzinę 9tą przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".

Z c k. sądu krajowego

Lwów, dnia 30 marca 1887.

Konkursa.

L. 53 (2562 3—3)

Dwóch zdolnych dyetaryuszów z pięknem pismem z których jeden mógłby prowadzić protokół podawczy znajdzie zaraz umieszczenie przy tutejszym sądzie.

Wynagrodzenie wedle uzdolnienia od 22 do 30 złr. Należy wnieść pisemne podania udokumentowane.

Naczelnictwo ck. sądu powiatowego

Śniatyn, 2 kwietnia 1887.

Księgi gruntowe.

L. 938. (2011 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekt nowego wykazu hipotecznego księgi gruntowej dla gminy katastralnej Prądnik Czerwony lwh. 182 obejmującego parcele katastralne l. k. 938/2 i 938/3, w okręgu sądu powiatowego delegowanego, w Krakowie położonej, według ustawy krajowej z d. 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj wygotowany wykaz hipoteczny księgi gruntowej tejże gminy, poczynając od dnia 15 marca 1887, uważany będzie, a od tegoż dnia wolno takowy przeglądać w c. k. sądzie powiatowym deleg. w Krakowie, jak również, że od tego dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości, księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione, lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionego wykazu hipotecznego, sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa przed otwarciem tego nowego wykazu hipotecz, nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tego nowego wykazu hipotecznego nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w ten wykaz lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do sądu powiatowego delegowanego w Krakowie, najdalej do dnia 15 lipca 1887, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania, zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowym wykazie hipotecznym zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też, w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowy wykaz hipoteczny wstępuje, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 22 lutego 1887.

L. 22880. (1106 3—3)

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekt uzupełnionego wykazu hipotecznego księgi gruntowej gminy katastralnej miasta Krakowa l. w. h. 1173 obejmującego obecnie po uzupełnieniu dawną realność pod l. k. 80 dziel. VI przy ulicy Starowiślnej w Krakowie, tudzież nowo przyłączony plac budowlany v. 2 l. k. 299/2 położone, w obrębie gminy katastralnej miasta Krakowa w okręgu c. k sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Krakowie według ustawy krajowej z 20go marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowany za wykaz tych posiadłości tabularnych, poczynając od dnia 20 lutego 1887 uważany będzie, a od tegoż dnia wolno takowy przeglądać w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy to zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości, wykazem hipotecznym objętych, jedynie przez wpisanie do tego wykazu może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl § 3 ustawy z 25 lipca 1871 N. 96 d. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionego wykazu hipotecznego sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tego uzupełnionego wykazu hipotecznego nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tego uzupełnionego wykazu hipotecznego nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w ten wykaz lub do jej części jakie prawo zastawu służebności, lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące, wpisane być mają, a już przy założeniu uzupełnionego wykazu hipotecznego tamże wpisane nie zostały; aby z temi prawami zgłosili się do c. k. sądu krajowego w Krakowie najdalej do dnia 20go czerwca 1887, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w uzupełnionym wykazie tabularnym zamieszczonych, a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyli.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym: a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabuli krajowej, w miejsce których uzupełniony wykaz hipoteczny stępuje, były wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, dnia 25 stycznia 1887.

L. 2934. (2154 2—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych wykazów tabularnych pod nazwami tabularnemi:

I. W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie:

Brzezówka, czyli Wola Lubecka, w gminie katastralnej Brzezówka w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowy;

Górki w gminie katastralnej Górki;

Izbiska w gminie katastralnej Izbiska, w okręgu sądu powiatowego w Radomyślu;

Smarzowa z przyległościami Smarzówka i Łazy, w gminie katastralnej Smarzowa;

Borowa w gminie katastralnej Borowa, w okręgu sądu powiatowego w Pilźnie;

a) Niewodna dolna przyległość ad Wiszniowa dom. 5, pag. 205 i

b) Części Niewodna scheda Ia Janowszczyzna, scheda IIa Konopaczyzna i scheda IIIa Gostwiczyzna zwane dom. 48, pag. 249, i dom. 63, pag. 252, w gminie katastralnej Niewodna;

Zawadka vel Zawada w gminie katastralnej Zawadka;

Glinik Górny w gminie katastralnej Glinik Górny, w okręgu sądu powiatowego w Frysztaku;

Boruszowa, w gminie katastralnej Borussowa, w okręgu sądu powiatowego w Żabnie;

Brzyście Dębowieckie w gminie katastralnej Brzyście Dębowieckie;

a) Trzcienica dom. 97, pag. 69 i

b) Browar w Trzcinicy dom 361, pag. 126; w gminie katastralnej Trzcinica;

Lisów w gminie katastralnej Lisów, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

a) Błaszkowa dom. 46, pag. 326;

b) Połowa dóbr Błaszkowa „Rychlówka“ dom. 124, pag. 131;

c) Część dóbr Błaszkowa „Stary Dwór“ dom. 439, pag. 398;

d) Charzówka dom. 509, pag. 131 i

e) Józefówka dom. 509, pag. 151, w gminie katastralnej Błaszkowa, w okręgu sądu powiatowego w Brzostku;

a) Jodłówka dom. 63, pag 246;

b) Jodłówka Wójtostwo dom. 104, pag. 97;

c) Nasalowa dom. 63, pag. 242 i

d) Kozłowa vel Kozłowki dom. 63, pag. 238, w gminie katastralnej Jodłówka, w okręgu sądu powiatowego w Tuchowie;

II. W okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

Makowica w gminie katastralnej Makowica w okręgu sądu powiatowego w Limanowy położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29, dz. ust. kraj. wygotowane za wykazy tych posiadłości tabularnych poczynając

od dnia 1 kwietnia 1887

uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w dotyczącym sądzie kolegialnym a mianowicie co do wykazów tabularnych ad I. w sądzie obwodowym w Tarnowie; co do wykazów tabularnych ad II w sądzie obwodowym w Nowym Sączu; jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy to zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości wykazami tabularnemi objętej, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl §. 3 ustawy z 25 lipca 1871 nr. 96 dz. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastapić miała.

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzytomnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych wykazów tabularnych tamże wpisane nie zostały; — aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kollegialnego a mianowicie co do wykazów tabularnych ad I w sądzie obwodowym w Tarnowie, co do wykazów tabularnych ad II w sądzie obwodowym w Nowym Sączu najdalej

do dnia 1 maja 1888,

gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyli.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; — a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub reszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabuli krajowej, w miejsce których nowe wykazy tabularne wstępują, były wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 15 lutego 1887.

Doniesienia prywatne.

L. 15347. (2606 3—3)

Ogłoszenie licytacyi.

Dnia 13 kwietnia b. r. o godzinie 11 przed południem, odbędzie się w I departamencie Magistratu publiczna licytacya, celem wydzierżawienia prawa propinacyi w Malechowie z karczmą i ogrodem.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w dotyczącym biurze. w godzinach urzędowych.

Magistrat król. stoł. miasta

Lwów, dnia 1 kwietnia 1887.

Rada nadzorcza Towarz. kredytowego miejskiego w Cieszanowie,

stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, zaprasza szanownych członków na

Ogólne Zgromadzenie

które odbędzie się dnia 24go kwietnia 1887, o godzinie 5tej po południu, w biurze Towarzstwa.

Porządek dzienny:

I Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1886.

II Sprawozdanie komisyi rewizyjnej i wniosek o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z rachunków za rok 1886.

III Rozdział zysku według wniosku Rady nadzorczej.

IV Wybór 3 członków Dyrekcyi i 3 zastępców na następne 3 lata, (§ 4ty statutu).

V Wybór 9ciu członków do Rady nadzorczej na następne 3 lata, (24 statutu).

VI Wybór 3 członków jako stałej komisyi rewizyjnej do oglądania rachunków kasowych na następne 3 lata.

VII Wnioski członków i Rady nadzorczej.

Towarzystwo kredytowe miejskie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką w Cieszanowie.

Saul Weiss prezes — 2674 — *J. Moses Ziegler* sekretarz.

BILANS

Towarzystwa eskontowego i zaliczkowego we Lwowie,

stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, za rok 1886.

a) **Rachunek strat i zysków.**

Winien (przychód).

Z rachunku strat i zysków z r. 1885 771 zł. 28 ct, z rachunku odsetek 6418 zł. 15 ct., razem 7189 zł. 43 ct.

Ma (rozchód):

Z rachunku kosztów urządzenia i ruchomości 96 zł. 98 ct., z rachunku kosztów administracyi 3517 zł. 56 ct. Do rachunku bilansu: Saldo za rok 1886: 3574 zł. 91 zt., razem 7189 zł 43 ct.

b) **BILANS.**

Stan czynny.

Z rachunku odsetek a) naprzód płaconych 128 zł. 09 ct.; b) zaległych 2213 zł. 22 ct.; z rachunku eskontu 47667 zł. 03 ct; z rachunku pożyczek udzielonych 33076 zł. 01 ct.; z rachunku kosztów urządzenia i ruchomości 872 zł. 62 ct; z rachunku kosztów administracyi: a) naprzod zapłacony czynsz 10 zł. 01 ct.; b) zapas druków 140 zł.; c) zaliczki 15 zł.; z rachunku kosztów sądowych 1772 zł. 50 ct. z rachunku kasy 4140 zł. 28 ct. Razem 90028 zł. 76 ct.

Stan bierny.

Z rachunku udziałów 32.518 zł. 33 ct.; z rachunku wkładek na rachunek bieżący 33.298 zł. 71 ct.: z rachunku pożyczek zaciągniętych 16.649 zł. 90 ct.; z rachunku odsetek (naprzód pobrane) 612 zł. 43 ct., z rachunku funduszu rezerwowego 2641 zł. 19 ct.; z rachunku funduszu rezerwowego specyalnego 733 zł. 29 ct.; z rachunku strat i zysków 3574 zł. 91 ct. Razem 90028 zł. 76 ct.

Ogólny ruch kasowy 644.978 zł. 34 ct.

Z dniem 31 grudnia 1886, stan stałych członków 586.

We Lwowie, dnia 31 marca 1887.

Towarzystwo Eskontowe i Zaliczkowe we Lwowie, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Dyrekcya 2614

R. Kroch m. p. *J. Lewin* m. p.

Z. 4930/Praes. (2412 2—3)

K. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Jassy Eisenbahn Gesellschaft.

Der gefertigte Verwaltungsrath gibt sich die Ehre die Actionäre der k. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Jassy-Eisenbahn-Gesellschaft zu der

Samstag, den 30. April 1887,

um 10 Uhr Vormittags, im Saale des Ingenieur und Architekten-Vereines in Wien (Eschenbachgasse 9) stattfindenden

XXVIII. (ordentlichen) General-Versammlung

einzuladen

Gegenstände der Verhandlung sind:

1. Gestionsbericht des Verwaltungsrathes.
2. Bericht über den Betrieb der österreichischen und rumänischen Linien im Jahre 1886.
3. Bericht des Revisions-Ausschußes über die Betriebsrechnungen und den Rechnungsabschluß pro 1886.
4. Antrag des Verwaltungsrathes über die Verwendung des Reinerträgnisses.
5. Wahl des Revisions-Ausschußes.
6. Bericht des Verwaltungsrathes über den Pensions- und Kranken- Unterstützungsfond, eventuell darauf bezügliche Anträge.
7. Erneuerung des Verwaltungsrathes.

Jene Herren Actionäre, welche der General-Versammlung beiwohnen oder ihr Stimmrecht nach Maßgabe der Statuten ausüben wollen, haben **ihre Aktien bis längstens 22. April 1887, in Wien** bei der Central-Cassa der Gesellschaft (I. Elisabethstrasse 9) oder bei der Anglo-österreichischen Bank, oder bei der kais. königl. privilegirten österreichischen Länderbank;
in Lemberg bei der Sammlungscassa der Gesellschaft oder bei der galizischen Actien-Hypothekenbank;
in Krakau, Czernowitz oder **Tarnopol** bei den Filialen der letztgenannten Bank;
in Berlin bei der Berliner Handelsgesellschaft, oder der Deutschen Bank;
in Paris bei der Banque d'Escompte de Paris;
in London bei der Anglo-Austrian-Bank;
in Bucarest bei der Banque nationale de Roumanie, mittelst doppelt auszufertigender Consignationen (wozu Blanquette bei den genannten Cassen unentgeltlich verabfolgt werden), zu erlegen und erhalten mit der Empfangsbestätigung hierüber die Legitimationskarten zur General-Versammlung.

Im Vertretungsfalle müssen die auf der Rückseite der Legitimationskarten vorgedruckten Vollmachten eigenhändig unterfertigt werden.

Wien, am 23. März 1887.

Der Verwaltungsrath.

(Nachdruck wird nicht honorirt.)

L. 496. (2615 1—3)

Obwieszczenie.

Wydział Rady powiatowej Brodzkiej, podaje do wiadomości, opodatkowanych w powiecie, że rachunki z dochodów i wydatków Rady powiatowej za rok 1886 zostały w myśl §. 30 ust. o rep. pow. wyłożone w biurze Wydziału na dni 14 do przejrzenia.

Wydział Rady powiatowej

Brody, dnia 4 kwietnia 1887.

L. 141. (2616 1—3)

Konkurs

na posadę inżyniera powiatowego dla dróg gminnych za roczną pensyą 1200 złr. wraz z ryczałtem na koszta podróży i dyety.

Termin do wnoszenia podań wyznacza się do 24 kwietnia br. do których dołączone być winny dowody technicznego uzdolnienia, a ukończeni technicy będą mieli pierwszeństwo przed innymi kandydatami.

Z Wydziału Rady powiatowej

Zaleszczyki, 3 kwietnia 1887.

Propinacya w Żabiu

w powiecie Kossów, do wydzierżawienia **od 1 maja 1887.**

W tej miejscowości będzie ustanowiony c. k. sąd powiatowy.

Oferty, mogą być nadsyłane do administracyi centr. fund. ś. p. Stanisława hr. Skarbka we Lwowie, gmach teatru, **do włącznie 15 kwietnia 1887.**

We Lwowie, d. 5 kwietnia 1887. 2643 2—3

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru braci Fiałkowskich.